

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.7.2016
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και την τροποποίηση
του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η Ένωση καταβάλλει προσπάθειες για μια ολοκληρωμένη, βιώσιμη και ολιστική πολιτική μετανάστευσης με βάση την αλληλεγγύη και τον δίκαιο επιμερισμό των ευθυνών, η οποία μπορεί να λειτουργεί αποτελεσματικά τόσο σε περιόδους ομαλότητας όσο και σε περιόδους κρίσεων. Το *Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Δράσης για τη Μετανάστευση*¹ αποτέλεσε τη βάση για το συνεχιζόμενο έργο της Επιτροπής σχετικά με την αντιμετώπιση τόσο των άμεσων όσο και των μακροπρόθεσμων προκλήσεων της διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών κατά τρόπο αποτελεσματικό και συνολικό.

Η επανεγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων είναι μία από τις οδούς που μπορούν να προσφερθούν στους εκτοπισμένους που χρήζουν διεθνούς προστασίας, ώστε να μπορούν να εισέρχονται νόμιμα και με ασφάλεια στα κράτη μέλη και να λαμβάνουν προστασία για όσο χρόνο χρειάζεται. Αποτελεί επίσης εργαλείο διεθνούς αλληλεγγύης και επιμερισμού των ευθυνών με τρίτες χώρες προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, καθώς και εργαλείο διαχείρισης της μετανάστευσης και κρίσεων.

Η επανεγκατάσταση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του ευρύτερου στόχου της διασφάλισης προστασίας σε όσους τη χρειάζονται, περιορίζοντας παράλληλα τις παράτυπες και επικίνδυνες οδούς πρόσβασης σε αυτή, αποτρέποντας την εκμετάλλευση της προστασίας από τα δίκτυα λαθραίας διακίνησης ανθρώπων και επιδεικνύοντας αλληλεγγύη προς τις χώρες που βρίσκονται σε περιοχές προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, δια της συμβολής στον μετριασμό της πίεσης που υφίστανται οι εν λόγω χώρες.

Η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) εκτιμά ότι ο αριθμός των ατόμων που θα έχουν ανάγκη επανεγκατάστασης θα υπερβεί το 1,19 εκατομμύριο παγκοσμίως το 2017, ενώ το 2015 επανεγκαταστάθηκαν μόνο 80 000 περίπου πρόσωπα παγκοσμίως. Τα τελευταία χρόνια, η UNHCR προέτρεψε την Ένωση και τα κράτη μέλη να αναλάβουν μεγαλύτερες δεσμεύσεις όσον αφορά την υποδοχή προσφύγων μέσω βιώσιμων προγραμμάτων επανεγκατάστασης, προσχωρώντας, μεταξύ άλλων, στη σχετική εκστρατεία του 2012 επικεφαλής της οποίας έχουν τεθεί ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ) και πέντε μη κυβερνητικές οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της προστασίας των προσφύγων, για την επανεγκατάσταση 20 000 προσώπων κάθε χρόνο έως το 2020².

¹ COM(2015) 240 final.

² Διεθνής Αμνηστία, Επιτροπή Εκκλησιών για τους Μετανάστες στην Ευρώπη (CCME), Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και τους Εξορίστους (ECRE), Διεθνής Καθολική Επιτροπή Μετανάστευσης (ICMC) και Save me.

Όπως αναφέρθηκε στην ανακοίνωσή της 6ης Απριλίου 2016, *Μεταρρύθμιση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου και προώθηση των νόμιμων οδών προς την Ευρώπη*³, η Επιτροπή επιδιώκει τη δημιουργία ενός καλύτερα διαρθρωμένου, εναρμονισμένου και πιο μόνιμου πλαισίου επανεγκατάστασης σε ολόκληρη την Ένωση, μέσα από την αξιοποίηση των υφιστάμενων εμπειριών. Το εν λόγω πλαίσιο καθοδήγησης των μελλοντικών προσπαθειών επανεγκατάστασης στην Ένωση είναι αναγκαίο, καθώς η επί του παρόντος έλλειψη μιας πιο δυναμικής και συλλογικής προσέγγισης της επανεγκατάστασης από την Ένωση παρακωλύει την ικανότητά της να επιτύχει τους σχετικούς στόχους πολιτικής. Παρότι η ΕΕ έχει πολυετή εμπειρία στην επανεγκατάσταση, μέχρις στιγμής όλες οι σχετικές πρωτοβουλίες είτε αποτελούσαν συνδυασμό εθνικών ή πολυμερών προγραμμάτων είτε ήταν οργανωμένες σε ad hoc βάση.

Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες (ΕΤΠ) και του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (AMIF), υπήρξε συμφωνία ως προς αρκετές πτυχές του θέματος της επανεγκατάστασης σε επίπεδο Ένωσης, με σκοπό την παροχή στοχευμένων οικονομικών κινήτρων, δηλαδή μέσω κοινών προτεραιοτήτων επανεγκατάστασης. Η εν λόγω συμφωνία συνοδεύτηκε από την πρακτική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ άλλων μέσω της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΥΥΑ) και του Ευρωπαϊκού Δικτύου Επανεγκατάστασης.

Αξιοποιώντας τις υφιστάμενες πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης και εισδοχής για ανθρωπιστικούς λόγους στο πλαίσιο της ΕΕ, καθώς και την πείρα που αποκτήθηκε μέσω των εθνικών προγραμμάτων επανεγκατάστασης, η παρούσα νομοθετική πρόταση αποβλέπει στην καθιέρωση ενός πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, με στόχο τη διευκόλυνση της πολιτικής της Ένωσης σχετικά με την επανεγκατάσταση και τη διαμόρφωση μιας συλλογικής και εναρμονισμένης προσέγγισης με ενιαία διαδικασία. Αυτό θα μειώσει τις αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών πρακτικών επανεγκατάστασης και θα ενισχύσει την ικανότητα της Ένωσης όσον αφορά την επίτευξη των στόχων πολιτικής της και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Ένωση θα πρέπει να είναι σε θέση να διατυπώνει ενιαία άποψη στα διεθνή φόρα, να δεσμεύεται συνολικά ότι θα συμβάλλει στις πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης σε παγκόσμιο επίπεδο και, συνεπώς, να αναδεικνύει αποτελεσματικότερα τις σχετικές προσπάθειες της ΕΕ προκειμένου να πείσει τους διεθνούς εταίρους της να αναλάβουν το μερίδιο της ευθύνης τους, κλιμακώνοντας παράλληλα τις συλλογικές προσπάθειες των κρατών μελών για την επανεγκατάσταση.

Ειδικότερα, η πρόταση έχει ως στόχο: να παράσχει μια κοινή προσέγγιση για την ασφαλή και νόμιμη άφιξη στην Ένωση των υπηκόων τρίτων χωρών που χρήζουν διεθνούς προστασίας, προστατεύοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο από την εκμετάλλευση των δικτύων λαθραίας διακίνησης ανθρώπων και από τους κινδύνους που διατρέχουν στην προσπάθειά τους να φθάσουν στην Ευρώπη, να συμβάλει στον μετριασμό της πίεσης που δημιουργεί η αυθόρμητη άφιξη στα συστήματα ασύλου των κρατών μελών, να καταστεί δυνατός ο επιμερισμός των ευθυνών προστασίας με τις χώρες προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας και να συμβάλει

³

COM(2016) 197 final.

στον μετριασμό της πίεσης που υφίστανται οι εν λόγω χώρες, και να παράσχει μια κοινή συνεισφορά της Ένωσης στις παγκόσμιες προσπάθειες επανεγκατάστασης.

- **Συνοχή με τις υφιστάμενες διατάξεις στον εν λόγω τομέα πολιτικής**

Η πρόταση είναι συνεπής και συμπληρωματική ως προς τις ακόλουθες πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης και εισδοχής για ανθρωπιστικούς λόγους που αναλαμβάνονται σε επίπεδο ΕΕ.

Στις 20 Ιουλίου 2015, αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στο πλαίσιο του Συμβουλίου, εξέδωσαν συμπεράσματα⁴ για την επανεγκατάσταση 22 504 ατόμων που έχουν σαφή ανάγκη προστασίας μέσω πολυμερών και εθνικών συστημάτων, μαζί με τα συνδεδεμένα κράτη, με βάση τη *σύσταση της Επιτροπής σχετικά με ένα ευρωπαϊκό σύστημα επανεγκατάστασης*⁵ για την επανεγκατάσταση 20 000 προσώπων. Η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των εν λόγω συμπερασμάτων, κυρίως εκθέσεις για τη μετεγκατάσταση και την επανεγκατάσταση⁶.

Στις 15 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή εξέδωσε *σύσταση για ένα Εθελοντικό Ανθρωπιστικό Πρόγραμμα Εισδοχής από κοινού με την Τουρκία*⁷, με σκοπό τη δημιουργία αλληλεγγύης και τον επιμερισμό των ευθυνών με την Τουρκία όσον αφορά την προστασία των προσώπων που έχουν εκτοπισθεί στην Τουρκία λόγω της σύγκρουσης στη Συρία, πολλά στοιχεία της οποίας αποτέλεσαν μέρος της εφαρμογής της δήλωσης ΕΕ-Τουρκίας, της 18ης Μαρτίου 2016. Στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας συμφωνήθηκε ότι για κάθε επιστροφή στην Τουρκία Σύριου από τα ελληνικά νησιά, ένας άλλος Σύριος θα επανεγκαθίσταται από την Τουρκία στην ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια τρωτότητας του ΟΗΕ.

Στις 21 Μαρτίου 2016, η Επιτροπή κατέθεσε πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και Ελλάδας⁸. Η πρόταση αυτή επιτρέπει στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τις αρχικώς 54 000 προβλεφθείσες θέσεις μετεγκατάστασης για την εισδοχή Συρίων από την Τουρκία μέσω επανεγκατάστασης, εισδοχής για ανθρωπιστικούς λόγους ή άλλες νόμιμες οδούς. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα μπορούν να αφαιρούν από τον αριθμό των αιτούντων που πρόκειται να μετεγκατασταθούν τον αριθμό των Συρίων που επανεγκαταστάθηκαν στο έδαφός τους από την Τουρκία. Οι αριθμοί αυτοί θα προστεθούν στις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν βάσει των συμπερασμάτων για την επανεγκατάσταση, της 20ής Ιουλίου 2015.

Ο προτεινόμενος κανονισμός αποτελεί ουσιώδες μέρος του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου και είναι πλήρως συμβατός με την πρώτη δέσμη νομοθετικών προτάσεων για τη μεταρρύθμισή του, η οποία υποβλήθηκε στις 4 Μαΐου 2016, συμπεριλαμβανομένης της

⁴ 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 final.

⁶ Παραπομπή στην έκθεση που θα εκδοθεί στις 13 Ιουλίου.

⁷ C(2015) 9490.

⁸ COM(2016) 171 final.

πρότασης για αναδιατύπωση του κανονισμού του Δουβλίνου ΙΙΙ⁹, αναδιατύπωση του κανονισμού EUODAC¹⁰, καθώς και της πρότασης για τη σύσταση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο¹¹, καθώς και με τη δεύτερη δέσμη νομοθετικών προτάσεων, η οποία περιλαμβάνει τη μεταρρύθμιση των οδηγιών για τις διαδικασίες ασύλου¹², τις συνθήκες υποδοχής¹³ και περί των ελάχιστων απαιτήσεων¹⁴.

Ο μηχανισμός ισότιμης αντιμετώπισης που καθιερώνεται στην πρόταση για τη μεταρρύθμιση του κανονισμού του Δουβλίνου ΙΙΙ θα αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα όσον αφορά τον αριθμό των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας τα οποία πράγματι επανεγκαταστάθηκαν από τα κράτη μέλη. Για τους σκοπούς του υπολογισμού του διορθωτικού μηχανισμού κατανομής, ο αριθμός των επανεγκατεστημένων προσώπων θα προστεθεί στον αριθμό των αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Με τον τρόπο αυτό αναγνωρίζεται η σημασία που αποδίδεται στις προσπάθειες εξασφάλισης νόμιμων και ασφαλών οδών προς την Ευρώπη.

Για να εξασφαλιστεί η συμβατότητα με το κεκτημένο για το άσυλο, θα πρέπει να παρέχεται διεθνής προστασία στα άτομα που επιλέγονται για επανεγκατάσταση. Αντιστοίχως, οι διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας που περιλαμβάνονται στο κεκτημένο για το άσυλο θα πρέπει να εφαρμόζονται μόλις τα επανεγκατεστημένα άτομα βρεθούν στο έδαφος των κρατών μελών. Επιπλέον, θα ήταν σκόπιμο να τροποποιηθεί ο κανονισμός xxxx/xx/ΕΕ της Επιτροπής [νέα αναδιατύπωση του κανονισμού EUODAC], για να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αποθηκεύουν τα δεδομένα των επανεγκατεστημένων προσώπων στο σύστημα EUODAC, εφόσον αντιμετωπίζονται ως αιτούντες διεθνή προστασία, ακόμη και αν δεν έχουν υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στα κράτη μέλη. Αυτό θα επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρακολουθούν πιθανές δευτερογενείς μετακινήσεις των επανεγκατεστημένων προσώπων από το κράτος μέλος επανεγκατάστασης προς άλλα κράτη μέλη.

[Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] θα έχει κάποιο ρόλο στην εφαρμογή του πλαισίου επανεγκατάστασης, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη θα μπορούν να ζητούν τη βοήθειά του για τον συντονισμό της τεχνικής συνεργασίας και τη διευκόλυνση της κοινής χρήσης των υποδομών, σύμφωνα με την πρόταση για τη σύσταση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο.

Η επιτυχία ή αποτυχία της επανεγκατάστασης εξαρτάται επίσης από την έγκαιρη, αποτελεσματική και επιτυχή ένταξη των επανεγκατεστημένων προσώπων. Το *σχέδιο δράσης για την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών*¹⁵, που παρουσιάστηκε στις 7 Ιουνίου 2016, θα συμβάλει επίσης προς την ίδια κατεύθυνση. Μεταξύ των δράσεων προτεραιότητας του σχεδίου προβλέπεται η δέσμευση λήψης μέτρων πριν από την αναχώρηση/πριν από την άφιξη

⁹ COM(2016) 270 final
¹⁰ COM(2016) 272 final
¹¹ COM(2016) 271 final.
¹² COM(2016) xxx final.
¹³ COM(2016) xxx final.
¹⁴ COM(2016) xxx final.
¹⁵ COM(2016) 377 final.

τόσο για αυτούς που αφίκνυνται από τρίτες χώρες όσο και για την κοινωνία υποδοχής. Τα μέτρα αυτά μπορούν να είναι επωφελή για τα άτομα, ανεξαρτήτως των λόγων για τους οποίους μετακινούνται νομίμως στην ΕΕ, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την προετοιμασία της επανεγκατάστασης προσώπων που χρήζουν προστασίας.

Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 2004/38/ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η εφαρμογή διαφόρων πολιτικών και μέσων για την επίσπευση της διπλωματικής, τεχνικής και οικονομικής συνεργασίας της Ένωσης με τρίτες χώρες για τη διαχείριση της μετανάστευσης. Όπως αναφέρθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη *θέσπιση νέου πλαισίου εταιρικής σχέσης με τρίτες χώρες βάσει του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Δράσης για τη Μετανάστευση*¹⁶, η Ένωση θα επιδιώξει τη διαμόρφωση εταιρικών σχέσεων με σημαντικές τρίτες χώρες καταγωγής και διέλευσης μέσω μιας συνεκτικής και προσαρμοσμένης δέσμευσης, όπου η Ένωση και τα κράτη μέλη της ενεργούν με συντονισμένο τρόπο. Το εν λόγω πλαίσιο εταιρικών σχέσεων θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να ενισχύσει τη στήριξη όσων έχουν ανάγκη προστασίας στις χώρες καταγωγής και διέλευσης και να διαμορφώσει πραγματικές προοπτικές επανεγκατάστασης στην Ένωση, για να αποθαρρύνει τα παράτυπα και επικίνδυνα ταξίδια και να σώσει ζωές. Η παρούσα νομοθετική πρόταση αποτελεί άμεση απόδειξη της δέσμευσης της Ένωσης να βοηθήσει τις χώρες που υφίστανται τις μεγαλύτερες μεταναστευτικές πιέσεις και να αποτρέψει τους ανθρώπους να πραγματοποιούν επικίνδυνα ταξίδια, μέσω της διασφάλισης εναλλακτικών νόμιμων οδών.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την ολοκληρωμένη μακροπρόθεσμη πολιτική για την καλύτερη διαχείριση της μετανάστευσης, όπως ορίζεται από την Επιτροπή στο *Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Δράσης για τη Μετανάστευση*, το οποίο αναλύει τις πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Juncker σε μια δέσμη συνεκτικών και αμοιβαίως ενισχυόμενων πρωτοβουλιών με βάση τέσσερις πυλώνες. Οι εν λόγω πυλώνες συνίστανται στη μείωση των κινήτρων για παράτυπη μετανάστευση, στη διασφάλιση των εξωτερικών συνόρων και τη διάσωση ζωών, στην εφαρμογή μιας ισχυρής πολιτικής για τη χορήγηση ασύλου και στη θέσπιση μιας νέας πολιτικής για τη νόμιμη μετανάστευση.

Η πρόταση αυτή, η οποία εφαρμόζει περαιτέρω τον στόχο της ενίσχυσης της πολιτικής ασύλου της Ένωσης, θα πρέπει να θεωρηθεί ως μέρος της ευρύτερης πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ για την οικοδόμηση ενός αξιόπιστου και αποτελεσματικού συστήματος βιώσιμης διαχείρισης της μετανάστευσης για το μέλλον.

¹⁶

COM(2016) 385 final.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος των μέτρων που συνιστούν το Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου. Αποσκοπεί να συμβάλει στη διαχείριση των εισροών υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων που υποβάλλουν αίτηση διεθνούς προστασίας, διασφαλίζοντας νόμιμες οδούς πρόσβασης στη διεθνή προστασία στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης και συνεργασίας με τρίτες χώρες. Η πρόταση αποβλέπει στην καθιέρωση ενός πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, με κοινές διαδικασίες για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας από επιλεγμένη τρίτη χώρα, στην οποία ή εντός της οποίας έχουν εκτοπιστεί, στο έδαφος των κρατών μελών με σκοπό να τους παρέχεται διεθνής προστασία. Κατά συνέπεια, η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχεία δ) (κοινές διαδικασίες) και ζ) (εταιρικές σχέσεις και συνεργασία με τρίτες χώρες) της ΣΛΕΕ. Η εν λόγω νομική βάση προβλέπει χρήση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

• Μεταβλητή γεωμετρία

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου αριθ. 21 που προσαρτάται στη ΣΛΕΕ για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στη θέσπιση από το Συμβούλιο προτεινόμενων μέτρων βάσει του τρίτου μέρους τίτλος V της ΣΛΕΕ. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία μπορούν να γνωστοποιήσουν στο Συμβούλιο, εντός τριών μηνών από την υποβολή πρότασης ή πρωτοβουλίας, ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και εφαρμογή οποιονδήποτε τέτοιων προτεινόμενων μέτρων, ή ανά πάσα στιγμή μετά την έκδοσή της, ότι αποδέχονται τα εν λόγω μέτρα.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση από το Συμβούλιο των προτεινόμενων μέτρων βάσει του τρίτου μέρους τίτλος V της ΣΛΕΕ. Η Δανία μπορεί, οποτεδήποτε, σύμφωνα με τους συνταγματικούς της κανόνες, να γνωστοποιήσει στα άλλα κράτη μέλη ότι επιθυμεί να εφαρμόσει πλήρως όλα τα σχετικά μέτρα τα οποία θεσπίζονται βάσει του τίτλου V της ΣΛΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει συνάψει συμφωνίες με την Ισλανδία, τη Νορβηγία, την Ελβετία και το Λιχτενστάιν συνδέοντάς τις με το «κεκτημένο του Δουβλίνου/Eurodac». Η παρούσα πρόταση δεν συνιστά ανάπτυξη του «κεκτημένου του Δουβλίνου/Eurodac» και δεν υφίσταται κατά συνέπεια ουδεμία υποχρέωση των συνδεδεμένων κρατών να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή την αποδοχή της παρούσας απόφασης από την πλευρά τους, μόλις εκδοθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Τα συνδεδεμένα κράτη μπορούν, παρά ταύτα, να αποφασίσουν να συμμετέχουν οικειοθελώς στο πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό.

• Επικουρικότητα

Η εναρμόνιση, σε κάποιο βαθμό, των πρακτικών των κρατών μελών ως προς την επανεγκατάσταση καθιστά πιο πιθανό ότι τα πρόσωπα που είναι επιλέξιμα για επανεγκατάσταση δεν θα αρνούνται να επανεγκατασταθούν σε ένα κράτος μέλος και όχι σε

άλλο. Η εναρμόνιση αυτή θα αύξανε επίσης τη συνολική επιρροή της Ένωσης έναντι τρίτων χωρών στο πλαίσιο διεξαγωγής διαλόγων σχετικά με τις πολιτικές, πολιτικών διαλόγων, καθώς και σχετικά με τον επιμερισμό των ευθυνών με τρίτες χώρες προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας. Οι εν λόγω στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μεμονωμένα, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο.

- **Αναλογικότητα**

Ένας κανονισμός, από την άποψη της μορφής και του περιεχομένου του, δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της πρότασης, και συγκεκριμένα α) μείωση των αποκλίσεων μεταξύ των εθνικών πρακτικών και διαδικασιών επανεγκατάστασης, β) διασφάλιση της νόμιμης και ασφαλούς άφιξης στο έδαφος των κρατών μελών των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, γ) συμβολή στη μείωση του κινδύνου μεγάλης κλίμακας παράτυπης εισροής υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων στο έδαφος των κρατών μελών, με αποτέλεσμα τον μετριασμό της πίεσης που ασκούν οι αυθόρμητες αφίξεις στα συστήματα ασύλου των κρατών μελών, δ) έκφραση αλληλεγγύης προς τις χώρες που βρίσκονται σε περιοχές προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων δια της συμβολής στον μετριασμό της πίεσης που υφίστανται οι εν λόγω χώρες, ε) συμβολή στην επίτευξη των στόχων εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης δια της αύξησης της επιρροής της Ένωσης έναντι τρίτων χωρών και στ) αποτελεσματική συμβολή στις παγκόσμιες πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης μέσω της διατύπωσης ενιαίας άποψης στα διεθνή φόρα και έναντι τρίτων χωρών.

Ο κανονισμός αξιοποιεί την εμπειρία από τις υφιστάμενες πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης στο πλαίσιο της ΕΕ και τις υφιστάμενες πρακτικές επανεγκατάστασης των κρατών μελών, ιδίως τις τυποποιημένες επιχειρησιακές διαδικασίες βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας, της 18ης Μαρτίου 2016.

- **Επιλογή του μέσου**

Επιλέγεται κανονισμός προκειμένου να επιτευχθεί ένας βαθμός σύγκλισης όσον αφορά τη διαδικασία επανεγκατάστασης, ο οποίος να αντιστοιχεί στον βαθμό σύγκλισης ως προς τη διαδικασία ασύλου, για την οποία έχει επίσης προταθεί κανονισμός. Ο κανονισμός, αξιοποιώντας τις υφιστάμενες πρακτικές επανεγκατάστασης των κρατών μελών, ιδίως τις τυποποιημένες επιχειρησιακές διαδικασίες, βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία, το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση της 18ης Μαρτίου 2016, επιτρέπει την επίτευξη υψηλότερου βαθμού σύγκλισης των εν λόγω πρακτικών επανεγκατάστασης σε σύγκριση με μια οδηγία, η οποία δεν είναι άμεσα εφαρμόσιμη και στο πλαίσιο της οποίας η επιλογή της μορφής και της μεθόδου εναπόκειται στα κράτη μέλη. Ο εν λόγω υψηλότερος βαθμός σύγκλισης θα επιτρέψει την ανάπτυξη περισσότερων συνεργειών κατά την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και θα συμβάλει στο να αποθαρρύνονται τα πρόσωπα που είναι επιλέξιμα για επανεγκατάσταση από το να αρνούνται την επανεγκατάσταση σε συγκεκριμένο κράτος μέλος, καθώς και στο να αποτρέπονται οι δευτερογενείς μετακινήσεις των επανεγκατεστημένων προσώπων. Επιπλέον,

προβλέπεται η έγκριση των ετήσιων σχεδίων της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και των στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης που έχουν ουσιώδη σημασία για την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, για τα οποία ο κανονισμός αποτελεί το κατάλληλο μέσο.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Στο πλαίσιο του έκτου φόρουμ, της 6ης Απριλίου 2016, για την επανεγκατάσταση και τη μετεγκατάσταση, πραγματοποιήθηκαν διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη και τις συνδεδεμένες χώρες, καθώς και με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR), τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης (ΔΟΜ) και την ΕΥΥΑ. Ζητήθηκε η γνώμη των εν λόγω ενδιαφερομένων μερών με βάση έγγραφο συζήτησης το οποίο είχε σταλεί πριν από τη συνάντηση.

Τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη συμφώνησαν στο σύνολό τους ως προς την ανάγκη να αυξηθούν οι προσπάθειες διασφάλισης νόμιμων και ασφαλών οδών πρόσβασης στη διεθνή προστασία στην Ένωση αντί των επικίνδυνων και παράτυπων αφίξεων. Πολλά ενδιαφερόμενα μέρη τόνισαν την ευθύνη της Ένωσης να αναλάβει εμφανή ρόλο στο πλαίσιο των παγκόσμιων προσπαθειών επανεγκατάστασης, καθώς και την ανάγκη καλύτερου συντονισμού των προσπαθειών επανεγκατάστασης των κρατών μελών.

Ενώ ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη υποστήριξαν τη διαμόρφωση ενός νομικά δεσμευτικού πλαισίου στο οποίο θα συμμετέχει το σύνολο των κρατών μελών, βάσει ενιαίας δέσμευσης επανεγκατάστασης και επιμερισμού των ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών με βάση δίκαιη κλείδα κατανομής, άλλα ενδιαφερόμενα μέρη τάχθηκαν περισσότερο υπέρ της οικειοθελούς δέσμευσης των κρατών μελών.

Υπήρξε κοινή αναγνώριση του γεγονότος ότι η επανεγκατάσταση μπορεί να χρησιμοποιηθεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις ως μέσο αύξησης της επιρροής της Ένωσης στο πλαίσιο διαλόγων σχετικά με πολιτικές και πολιτικών διαλόγων με τρίτες χώρες, καθώς επίσης και μέσω στοχευμένων και προσαρμοσμένων στρατηγικών.

Ορισμένα εκ των ενδιαφερομένων μερών έκαναν αναφορά στις τυποποιημένες επιχειρησιακές διαδικασίες, βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία, το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016, και εξέτασαν τη δυνατότητα αντιγραφής διαφόρων στοιχείων της στο πλαίσιο μιας κοινής προσέγγισης της Ένωσης στο θέμα της επανεγκατάστασης. Μολονότι ορισμένα κράτη μέλη ήταν υπέρ της δυνατότητας κοινής χρήσης των υποδομών και εκτέλεσης κοινών αποστολών επιλογής με σκοπό τη μείωση του κόστους, τα περισσότερα εξ αυτών τάχθηκαν κατά της διαμόρφωσης κοινών ρυθμίσεων, ακόμη και όσον αφορά τους ελέγχους ασφαλείας.

Πολλά ενδιαφερόμενα μέρη επεσήμαναν τον ιδιαίτερο ρόλο της UNHCR στη διαδικασία, και ιδίως τον ρόλο της όσον αφορά την ταυτοποίηση των προσώπων που είναι επιλέξιμα για επανεγκατάσταση. Υποστηρίχθηκε επίσης η δυνατότητα να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή πρακτικών ρυθμίσεων και άλλοι παράγοντες, όπως η ΕΥΥΑ και ο ΔΟΜ.

Όλα τα κράτη μέλη υπογράμμισαν τη σημασία της ενωσιακής χρηματοδότησης για τη στήριξη των προσπαθειών επανεγκατάστασης.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση δεν θίγει το δικαίωμα ασύλου και της προστασίας από επαναπροώθηση, σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «Χάρτης»). Η ανάγκη προαγωγής και σεβασμού των δικαιωμάτων του παιδιού, του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή και του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτά διασφαλίζονται από τα άρθρα 24, 7 και 8, αντίστοιχα, του Χάρτη, έχουν ληφθεί δεόντως υπόψη κατά τον σχεδιασμό του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, και ιδίως κατά τον καθορισμό των κριτηρίων επιλεξιμότητας επανεγκατάστασης, δυνάμει του άρθρου 5 της πρότασης, και της διαδικασίας επανεγκατάστασης, δυνάμει των άρθρων 10 και 11 της πρότασης.

Στο πλαίσιο αυτό, κατά την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού και των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται βάσει αυτού, ιδιαίτερη προσοχή δίδεται στα δικαιώματα και τις αρχές που κατοχυρώνονται στη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Ομοίως, υπό το πρίσμα του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Σύμβαση της Κωνσταντινουπόλεως), κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού θα πρέπει να υιοθετείται προσέγγιση που θα λαμβάνει υπόψη τον παράγοντα «φύλο».

Η πρόταση εμμένει επίσης στις γενικές αρχές της ισότητας και της μη διακριτικής μεταχείρισης, καθώς περιλαμβάνει ρητή απαγόρευση της διακριτικής μεταχείρισης για τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένου για λόγους φύλου, φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, όταν λαμβάνονται υπόψη κοινωνικοί ή πολιτισμικοί δεσμοί οι οποίοι μπορούν να διευκολύνουν την ένταξη στο συμμετέχον κράτος μέλος. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη περιπτώσεων κατά τις οποίες η διαφορά στη μεταχείριση είναι αναγκαία για την εφαρμογή του πεδίου στοχευμένου ενωσιακού προγράμματος επανεγκατάστασης και των κριτηρίων επιλεξιμότητας σύμφωνα προς τα σημεία α) και β) του άρθρου 5.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Για κάθε επανεγκαθιστάμενο πρόσωπο στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης, τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τη δημιουργία του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (TAME), θα δικαιούνται 10 000 EUR από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Ο μέγιστος συνολικός αριθμός προσώπων που θα επανεγκαθίστανται στην Ένωση κάθε έτος θα καθορίζεται μέσω εκτελεστικών πράξεων του Συμβουλίου για τη θέσπιση ετήσιων σχεδίων επανεγκατάστασης της Ένωσης.

Το οικονομικό έτος 2017 θα πρέπει να θεωρείται έτος μετάβασης μεταξύ του συστήματος επανεγκατάστασης που εφαρμόζεται σύμφωνα με τα συμπεράσματα της 20ής Ιουλίου 2015 για επανεγκατάσταση μέσω πολυμερών και εθνικών συστημάτων, μαζί με τα συνδεδεμένα κράτη, 22 504 προσώπων που χρήζουν σαφώς προστασίας, και της έναρξης ισχύος της παρούσας πρότασης. Κατά συνέπεια, οι δημοσιονομικές επιπτώσεις για το 2017 θα πρέπει να είναι μικρότερες σε σχέση με αυτές για τα επόμενα έτη.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης

Στην πρόταση καθορίζεται **πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση** για την ετήσια επανεγκατάσταση ορισμένου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων στο έδαφος των κρατών μελών.

Στόχος της πρότασης είναι να μπορέσει η Ένωση να διασφαλίζει τη νόμιμη και ασφαλή άφιξη υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, να συμβάλει στον μετριασμό του κινδύνου της μεγάλης κλίμακας παράτυπης εισροής υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας στο έδαφος των κρατών μελών και να συμμετέχει στις διεθνείς πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης.

Στην παρούσα νομοθετική πρόταση καθορίζονται τα βασικά στοιχεία του πλαισίου, όπως η θέσπιση κοινών κανόνων της Ένωσης για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών μέσω επανεγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων σχετικά με τα κριτήρια επιλεξιμότητας και τους λόγους αποκλεισμού, των τυποποιημένων διαδικασιών που διέπουν όλα τα στάδια της διαδικασίας επανεγκατάστασης, του καθεστώτος που θα αναγνωρίζεται στα επανεγκατεστημένα άτομα, των διαδικασιών λήψης αποφάσεων για τη διασφάλιση ενιαίων προϋποθέσεων εφαρμογής του πλαισίου και της χρηματοδοτικής στήριξης για τις προσπάθειες που καταβάλλουν τα κράτη μέλη σχετικά με την επανεγκατάσταση. Η εφαρμογή της θα περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τον καθορισμό ετήσιων σχεδίων της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, μέσω εκτελεστικών πράξεων του Συμβουλίου, και την έγκριση στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης, μέσω εκτελεστικών πράξεων της Επιτροπής.

Τα κυριότερα στοιχεία της πρότασης είναι τα ακόλουθα:

– Επανεγκατάσταση

Ως επανεγκατάσταση νοείται η εισδοχή στο έδαφος των κρατών μελών υπηκόων τρίτων χωρών που χρήζουν διεθνούς προστασίας και οι οποίοι έχουν εκτοπιστεί από ή εντός της χώρας της ιθαγένειάς τους, με σκοπό τη χορήγηση διεθνούς προστασίας σε αυτούς. Το ίδιο ισχύει και για τους απάτριδες που χρήζουν διεθνούς προστασίας και οι οποίοι έχουν εκτοπιστεί από ή εντός της χώρας της προγενέστερης συνήθους διαμονής τους.

– Περιοχές ή τρίτες χώρες από τις οποίες πρόκειται να υπάρξει επανεγκατάσταση

Στις εκτελεστικές πράξεις κατάρτισης στοχευμένων συστημάτων επανεγκατάστασης και των ετήσιων σχεδίων επανεγκατάστασης της Ένωσης, η Επιτροπή και το Συμβούλιο, κατά τον καθορισμό των περιοχών ή των τρίτων χωρών από τις οποίες πρόκειται να πραγματοποιηθεί

επανεγκατάσταση, λαμβάνουν υπόψη ορισμένους παράγοντες που είναι δηλωτικοί της κατάστασης των προσώπων που χρήζουν προστασίας, των χωρών από τις οποίες θα πρέπει να πραγματοποιείται η επανεγκατάσταση, καθώς και του αριθμού των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας και τα οποία έχουν εκτοπιστεί προς ή εντός των συγκεκριμένων περιοχών ή των τρίτων χωρών. Η αποτελεσματική συνεργασία των τρίτων χωρών με την Ένωση στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου θα αποτελέσει σημαντική παράμετρο επί της οποίας θα βασιστεί η απόφαση της Επιτροπής. Η συνεργασία αυτή θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται στις προσπάθειες που καταβάλλει η τρίτη χώρα για τη μείωση του αριθμού των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων που διασχίζουν παρατύπως τα σύνορα της Ένωσης από το έδαφός της, στη συνεργασία της τρίτης χώρας με την Ένωση για την επανεισδοχή και επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων οι οποίοι διαμένουν παρατύπως στο έδαφος των κρατών μελών, και στην ενίσχυση της ικανότητάς της υποδοχής και προστασίας των προσώπων που χρήζουν προστασίας, μεταξύ άλλων και μέσω της ανάπτυξης αποτελεσματικού συστήματος ασύλου.

– Τα πρόσωπα που θα επανεγκατασταθούν

Στην παρούσα νομοθετική πρόταση θεσπίζονται τα κριτήρια καταλληλότητας (άρθρο 5) και οι λόγοι αποκλεισμού (άρθρο 6) για τα πρόσωπα που μπορούν να είναι υποψήφια για επανεγκατάσταση. Οι εν λόγω δύο διατάξεις πρέπει να τηρούνται πέραν της απαίτησης ότι τα πρόσωπα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής κάθε στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης που εγκρίνεται με εκτελεστική πράξη της Επιτροπής. Η παρούσα πρόταση δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα εισδοχής στο έδαφος των κρατών μελών με σκοπό τη χορήγηση διεθνούς προστασίας.

α) Επιλεξιμότητα

Η δυνατότητα επανεγκατάστασης προβλέπεται για τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες οι οποίοι έχουν εκτοπιστεί όχι μόνο σε άλλη χώρα, αλλά και εντός της δικής τους, χώρας λόγω βάσιμου φόβου δίωξης ή διότι θεωρούν ευλόγως ότι θα αντιμετωπίσουν πραγματικό κίνδυνο να υποστούν σοβαρή βλάβη.

Τα πρόσωπα που εμπίπτουν σε τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες κατηγορίες τρωτότητας – γυναίκες και κορίτσια που κινδυνεύουν, παιδιά και έφηβοι που κινδυνεύουν, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων παιδιών, επιζώντες βίας και/ή βασανιστηρίων, μεταξύ άλλων με κριτήριο το φύλο, πρόσωπα με ιατρικές ανάγκες ή αναπηρίες, πρόσωπα που έχουν ανάγκη από νομική και/ή σωματική προστασία, και πρόσωπα με κοινωνικοοικονομική τρωτότητα – είναι επιλέξιμα για επανεγκατάσταση στο πλαίσιο των στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης. Τα πρόσωπα με οικογενειακούς δεσμούς με υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες ή πολίτες της Ένωσης οι οποίοι διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος ή οι οποίοι εξαρτώνται από τα εν λόγω πρόσωπα είναι επίσης επιλέξιμα. Η ένταξη των προσώπων με κοινωνικοοικονομική τρωτότητα και όσων έχουν οικογενειακούς δεσμούς διευρύνει τις κλασικές κατηγορίες επανεγκατάστασης που εφαρμόζονται συνήθως μέσω της διαδικασίας παραπομπής από την UNHCR και βασίζεται στην προσέγγιση που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο των τυποποιημένων επιχειρησιακών διαδικασιών βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία, το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016.

β) Αποκλεισμός

Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να προβαίνουν σε επανεγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων οι οποίοι δεν πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας ή οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής υποχρεωτικών λόγων αποκλεισμού.

Οι υποχρεωτικοί λόγοι αποκλεισμού είναι: α) οι λόγοι αποκλεισμού που περιλαμβάνονται στον κανονισμό για τις ελάχιστες απαιτήσεις¹⁷ –αυτοί που ισχύουν για τα πρόσωπα που αλλιώς θα ήταν επιλέξιμα για επικουρική προστασία πρέπει να ισχύουν και για τα πρόσωπα που πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες, β) οι λόγοι άρνησης εισόδου στα σύνορα¹⁸, γ) οι λόγοι της μη ανανέωσης ή της ανάκλησης άδειας διαμονής, σύμφωνα με τον κανονισμό για τις ελάχιστες απαιτήσεις.

Τα πρόσωπα που έχουν εισέλθει παράτυπα, διαμένουν παράτυπα ή επιχείρησαν να εισέλθουν παράτυπα στο έδαφος των κρατών μελών κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών πριν από την επανεγκατάσταση επίσης αποκλείονται. Στα πρόσωπα που πρέπει να αποκλειστούν από την επανεγκατάσταση περιλαμβάνονται επίσης όσα έχουν ήδη επανεγκατασταθεί από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης ή στο πλαίσιο εφαρμογής των υφιστάμενων πρωτοβουλιών της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Ο αποκλεισμός ισχύει και για τους υπηκόους τρίτων χωρών και τους απάτριδες των οποίων την επανεγκατάσταση έχει αρνηθεί κράτος μέλος κατά τα τελευταία πέντε έτη πριν από την επανεγκατάσταση.

Ο προαιρετικός λόγος αποκλεισμού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δύνανται να αρνηθούν την επανεγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων για τους οποίους ισχύει, εκ πρώτης όψεως, ένας εκ των λόγων αποκλεισμού που αναφέρονται στα στοιχεία α) ή β) του άρθρου 6 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη μπορούν να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις πριν από την εφαρμογή των λόγων αποκλεισμού.

– Τυποποιημένες διαδικασίες επανεγκατάστασης

Στην παρούσα πρόταση καθορίζονται κοινές τυποποιημένες διαδικασίες με βάση την υφιστάμενη εμπειρία και τα πρότυπα επανεγκατάστασης των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των τυποποιημένων επιχειρησιακών διαδικασιών βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία, το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016. Το πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση θα πρέπει να προβλέπει δύο τύπους τυποποιημένων διαδικασιών επανεγκατάστασης: **μία συνήθης** ή **μία ταχεία** διαδικασία επανεγκατάστασης. Σε κάθε στοχευμένο ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης θα καθορίζεται ποιοι από τους εν λόγω τυποποιημένους διαδικαστικούς κανόνες πρέπει να ισχύουν κατά την εφαρμογή του.

α) Συνήθης διαδικασία

¹⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός για τις ελάχιστες απαιτήσεις).

¹⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 (κώδικας συνόρων του Σένγκεν).

Η συνήθης διαδικασία αντικατοπτρίζει τα πρότυπα και τις πρακτικές επανεγκατάστασης που συνήθως ακολουθούνται από τα κράτη μέλη. Βασίζεται στην αναγνώριση πλήρους καθεστώτος πρόσφυγα στην τρίτη χώρα και στη χορήγηση από τα κράτη μέλη στους επανεγκατεστημένους υπηκόους τρίτων χωρών ή στους απάτριδες καθεστώτος, κατά προτίμηση, πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας. Η διαδικασία θα πρέπει να εφαρμόζεται το ταχύτερο δυνατόν και εντός οκτώ μηνών από τη στιγμή που τα κράτη μέλη καταγράφουν τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί κατά τέσσερις μήνες.

Η διαδικασία περιλαμβάνει τις ακόλουθες επιμέρους ενέργειες:

Τα κράτη μέλη **ταυτοποιούν** τα πρόσωπα για τα οποία προτίθενται να εφαρμόσουν τη διαδικασία επανεγκατάστασης είτε μέσω **παραπομπής** από την UNHCR, ή, κατά περίπτωση, μέσω του [Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] ή συναφών διεθνών οργανισμών, ή αυτά τα ίδια, χωρίς παραπομπή. Σε περίπτωση κατά την οποία η εν λόγω ταυτοποίηση βασίζεται σε παραπομπή από έναν εκ των προαναφερθέντων οργανισμών, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από τον οργανισμό να τους παράσχει πλήρη αξιολόγηση του κατά πόσον οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες πληρούν τις απαιτήσεις συγκεκριμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης, καθώς και του κατά πόσον εμπίπτουν σε μία από τις κατηγορίες τρωτότητας που καθορίζονται στο στοιχείο β) του άρθρου 5. Σε περίπτωση παραπομπής από την UNHCR, τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον να ζητήσουν από την UNHCR πλήρη αξιολόγηση του κατά πόσον τα παραπεμφθέντα πρόσωπα πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης του 1951.

Μετά την **καταγραφή** των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων για τους οποίους προτίθενται να εφαρμόσουν τη διαδικασία επανεγκατάστασης, τα κράτη μέλη θα **αξιολογούν** κατά πόσον τα εν λόγω πρόσωπα πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας που καθορίζονται στο άρθρο 5 και κατά πόσον δεν έχουν αποκλεισθεί σύμφωνα με τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

Σε περίπτωση **θετικής απόφασης**, τα κράτη μέλη θα χορηγούν στα πρόσωπα που θα επανεγκατασταθούν καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας. Η απόφαση χορήγησης καθεστώτος πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας έχει τα ίδια αποτελέσματα με την απόφαση χορήγησης καθεστώτος πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας που αναφέρεται στα άρθρα 13 και 19 του [κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις], εφόσον το οικείο πρόσωπο έχει εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους.

Σε περίπτωση θετικής απόφασης, τα κράτη μέλη θα προσφερθούν να προβούν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την αναχώρηση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων, και, με σκοπό τη διευκόλυνση της ταχείας, ομαλής και αποτελεσματικής ένταξης στην κοινωνία υποδοχής, θα προσφέρουν τη δυνατότητα συμμετοχής σε πρόγραμμα προσανατολισμού πριν από την αναχώρηση.

Τυχόν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται για τους σκοπούς της διαδικασίας επανεγκατάστασης θα πρέπει να αποθηκεύονται για μέγιστη περίοδο πέντε ετών από την

ημερομηνία της επανεγκατάστασης. Η εν λόγω περίοδος αποθήκευσης θεωρείται αναγκαία ώστε τα κράτη μέλη να μπορούν να αποκλείουν από την επανεγκατάσταση υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες οι οποίοι έχουν ήδη επανεγκατασταθεί από κράτος μέλος ή οι οποίοι αρνήθηκαν, κατά τα τελευταία πέντε έτη, να επανεγκατασταθούν σε κράτος μέλος, όπως προβλέπεται στην παρούσα πρόταση.

Μόλις το πρόσωπο για το οποίο ελήφθη θετική απόφαση επανεγκατάστασης εισέλθει στο έδαφος των κρατών μελών, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας που περιλαμβάνονται στο κεκτημένο για το άσυλο, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για την αποθάρρυνση δευτερογενούς μετακίνησης των δικαιούχων διεθνούς προστασίας που περιλαμβάνονται στον κανονισμό του Δουβλίνου¹⁹ και την οδηγία για τους επί μακρόν διαμένοντες, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό για τις ελάχιστες απαιτήσεις²⁰.

Η επανεγκατάσταση θα πρέπει να είναι το προτιμώμενο μέσο για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας στο έδαφος των κρατών μελών και δεν θα πρέπει να επικαλύπτεται από διαδικασία ασύλου. Κατά συνέπεια, αιτήσεις χορήγησης διεθνούς προστασίας προσώπων που επανεγκαταστάθηκαν μέσω συνήθους διαδικασίας, για τα οποία έχει διενεργηθεί πλήρης αξιολόγηση του χαρακτηρισμού τους ως προσφύγων και της επιλεξιμότητάς τους ως δικαιούχων επικουρικής προστασίας, δεν θα γίνονται δεκτές.

β) Ταχεία διαδικασία

Η ταχεία διαδικασία αντικατοπτρίζει την προσέγγιση που συμφωνήθηκε στις τυποποιημένες επιχειρησιακές διαδικασίες βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία, το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016. Η εφαρμογή της προβλέπεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες υφίστανται συγκεκριμένοι ανθρωπιστικοί λόγοι ή επείγουσες ανάγκες νομικής ή σωματικής προστασίας, οι οποίες απαιτούν την ταχεία εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων στο έδαφος των κρατών μελών. Μια τέτοια διαδικασία θα πρέπει να εφαρμόζεται το ταχύτερο δυνατόν και εντός τεσσάρων μηνών από τη στιγμή που τα κράτη μέλη καταγράφουν τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί κατά δύο μήνες. Παρότι το επίπεδο των ελέγχων ασφαλείας θα πρέπει να είναι το ίδιο με αυτό της συνήθους διαδικασίας, όσον αφορά τις ανάγκες διεθνούς προστασίας των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων, η αξιολόγηση θα πρέπει να περιορίζεται στην επιλεξιμότητά τους για επικουρική προστασία, χωρίς να αξιολογείται κατά πόσον πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για το καθεστώς του πρόσφυγα.

Σε αντίθεση με ό,τι ισχύει στην περίπτωση της συνήθους διαδικασίας, κατά την ταχεία διαδικασία επανεγκατάστασης προσώπων, χωρίς να διενεργείται αξιολόγηση του κατά πόσον πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις για τη χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα, θα πρέπει να επιτρέπεται στα εν λόγω πρόσωπα, κατά την εισδοχή τους στο κράτος μέλος στο οποίο επανεγκαθίστανται, να υποβάλλουν αίτηση διεθνούς προστασίας. Υπεύθυνο για την εξέταση

¹⁹ Άρθρο 34 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός του Δουβλίνου).

²⁰ Άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός για τις ελάχιστες απαιτήσεις).

της εν λόγω αίτησης είναι το κράτος μέλος στο οποίο έχει επανεγκατασταθεί το πρόσωπο. Ο κανονισμός για τις διαδικασίες ασύλου θα πρέπει να προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν τις έννοιες της πρώτης χώρας ασύλου και της ασφαλούς τρίτης χώρας κατά την εξέταση της αίτησης²¹.

γ) Κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες τροποποίησης των τυποποιημένων διαδικασιών

Θα πρέπει να προβλεφθεί κάποιος βαθμός ευελιξίας με σκοπό την προσαρμογή της τυποποιημένης διαδικασίας για περιπτώσεις τρίτης χώρας από την οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί επανεγκατάσταση στο πλαίσιο συγκεκριμένου στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, βάσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11, να προσθέσει μη ουσιώδη στοιχεία στη διαδικασία, όπου χρειάζεται.

– Διαδικασίες λήψης αποφάσεων

Στην παρούσα πρόταση καθορίζεται πλαίσιο με σκοπό τη δόμηση του τρόπου με τον οποίο η Ένωση θα εφαρμόζει τις δεσμεύσεις επανεγκατάστασης. Ωστόσο, όσον αφορά την αντιμετώπιση των μεταβαλλόμενων μεταναστευτικών ροών και των εξελισσόμενων διεθνών συνθηκών, το πλαίσιο καθεαυτό δεν καθορίζει σειρά μεταβλητών στοιχείων, δηλαδή το μέγεθος της επανεγκατάστασης και τις συγκεκριμένες τρίτες χώρες ή περιοχές από τις οποίες πραγματοποιείται επανεγκατάσταση.

α) Επιτροπή υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση

Θα συσταθεί επιτροπή υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση με σκοπό να παρέχει καθοδήγηση σε θέματα πολιτικής όσον αφορά την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

Στην επιτροπή θα συμμετέχουν εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, της Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, και των κρατών μελών, καθώς και αντιπρόσωποι της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν, της Νορβηγίας και της Ελβετίας, εφόσον οι εν λόγω συνδεδεμένες χώρες έχουν δηλώσει την πρόθεσή τους να συμμετέχουν στην υλοποίηση του ετήσιου πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Μπορεί επίσης να κληθούν να συμμετάσχουν [ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο], η UNHCR και ο ΔΟΜ.

β) Εκτελεστική πράξη του Συμβουλίου για την κατάρτιση ετήσιου σχεδίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση

Το Συμβούλιο εξουσιοδοτείται να καταρτίζει, μέσω εκτελεστικής πράξης επί προτάσεως της Επιτροπής, ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση για το επόμενο έτος, στο οποίο καθορίζεται ο μέγιστος συνολικός αριθμός των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν, καθώς και ο αριθμός των προσώπων εξ αυτού του συνόλου τα οποία πρέπει να

²¹ Άρθρο 36 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός για τις διαδικασίες ασύλου).

επανεγκαταστήσει κάθε κράτος μέλος. Στο ετήσιο σχέδιο θα πρέπει επίσης να προσδιορίζονται οι συνολικές γεωγραφικές προτεραιότητες για την επανεγκατάσταση. Κατά την έκδοση των εν λόγω πράξεων, το Συμβούλιο θα πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις συζητήσεις στο πλαίσιο της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

Με δεδομένη τη σημαντική σχέση μεταξύ του αριθμού των προσώπων που επανεγκαθίστανται στα κράτη μέλη και του προϋπολογισμού της Ένωσης, η Επιτροπή υποβάλλει την πρότασή της για το ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση μαζί με την πρότασή της για το σχέδιο ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις δημοσιονομικές επιπτώσεις. Το Συμβούλιο θα πρέπει να είναι σε θέση να αντιδρά ταχέως και να εκδίδει εκτελεστική πράξη εντός δύο μηνών. Παρότι στην παρούσα νομοθετική πρόταση δεν έχει προσαρτηθεί νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο, οι δημοσιονομικές επιπτώσεις του κανονισμού θα εξαρτηθούν από τον συνολικό αριθμό των προσώπων που θα επανεγκαθίστανται σε ετήσια βάση.

γ) Εκτελεστική πράξη της Επιτροπής για τη θέσπιση στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να θεσπίζει κάθε χρόνο ένα ή περισσότερα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης. Αυτό θα πρέπει να γίνεται το συντομότερο δυνατόν μετά την έγκριση και σύμφωνα προς το ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση που εγκρίνεται από το Συμβούλιο και λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις συζητήσεις στο πλαίσιο της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει ένα ή περισσότερα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

Για κάθε ενωσιακό σχέδιο επανεγκατάστασης, η Επιτροπή θα παρέχει λεπτομερή αιτιολόγηση, τον ακριβή αριθμό, επί του συνολικού αριθμού, των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν και τη συμμετοχή των κρατών μελών, όπως ορίζεται στο ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, καθώς και περιγραφή της/των ομάδας/-ων-στόχου των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων που θα επανεγκατασταθούν, και θα προσδιορίζει συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή η οποία θα περιλαμβάνει την/τις τρίτη/-ες χώρα/-ες από την/τις οποία/-ες θα πραγματοποιηθεί επανεγκατάσταση. Η επιλογή συγκεκριμένων γεωγραφικών προτεραιοτήτων για επανεγκατάσταση θα γίνεται σύμφωνα προς το άρθρο 4 της νομοθετικής πρότασης, λαμβανομένου υπόψη του ετήσιου σχεδίου επανεγκατάστασης και με σκοπό την πραγματοποίηση επανεγκατάστασης στο πλαίσιο προσαρμοσμένης δέσμευσης συνεργασίας με τρίτες χώρες για την καλύτερη διαχείριση της μετανάστευσης, όπως προβλέπεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τη θέσπιση νέου πλαισίου εταιρικής σχέσης με τρίτες χώρες βάσει του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Δράσης για τη Μετανάστευση²².

Επίσης, θα καθοριστεί εναρκτήρια ημερομηνία και η διάρκεια του κάθε στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης και θα προσδιοριστεί η τυποποιημένη διαδικασία

²² COM(2016) 385 final.

επανεγκατάστασης που θα εφαρμόζεται. Η επιλογή συνήθους διαδικασίας θα πρέπει να αποτελεί τον κανόνα, εκτός εάν απαιτείται ταχεία διαδικασία για ανθρωπιστικούς λόγους ή σε περίπτωση επείγουσών αναγκών νομικής ή σωματικής προστασίας.

– **Συνεργασία**

Η επανεγκατάσταση αποτελεί δραστηριότητα εταιρικής σχέσης και η συνεργασία μεταξύ των διαφόρων ενδιαφερόμενων μερών είναι απαραίτητη, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τρίτες χώρες, από τις οποίες πραγματοποιείται επανεγκατάσταση. Με σκοπό τη δημιουργία συνεργειών, θα μπορούσε να διερευνηθεί και η δυνατότητα συνεργασίας με άλλες τρίτες χώρες οι οποίες πραγματοποιούν επανεγκατάσταση από την ίδια περιοχή με τα κράτη μέλη. Με δεδομένη την εμπειρογνομosύνη της UNHCR όσον αφορά τη διευκόλυνση της εφαρμογής διαφόρων μορφών εισδοχής των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας από τρίτες χώρες, στις οποίες έχουν εκτοπιστεί, σε κράτη μέλη που είναι πρόθυμα να τα δεχτούν, η UNHCR θα συνεχίσει να διαδραματίζει βασικό ρόλο στην επανεγκατάσταση στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης.

Σύμφωνα με τον [νέο κανονισμό για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] [ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] μπορεί να στηρίζει τα κράτη μέλη μέσω του συντονισμού της μεταξύ τους τεχνικής συνεργασίας, επικουρώντας τα στην εφαρμογή των στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης και διευκολύνοντας τη μεταξύ τους κοινή χρήση των υποδομών.

Με σκοπό την εφαρμογή πρακτικών ρυθμίσεων, και ιδίως την υλοποίηση προγραμμάτων προσανατολισμού πριν από την αναχώρηση, τη διενέργεια ιατρικών εξετάσεων ως προς τη δυνατότητα πραγματοποίησης ταξιδιού, καθώς και την εφαρμογή ταξιδιωτικών και άλλων πρακτικών ρυθμίσεων, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ζητούν τη συνδρομή άλλων εταίρων όπως ο ΔΟΜ ή οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών.

– **Συνδεδεμένα κράτη**

Η Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, η Νορβηγία και η Ελβετία καλούνται να συμμετέχουν στην υλοποίηση των ετήσιων σχεδίων της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Σε περίπτωση που δηλώσουν την πρόθεσή τους να συμμετέχουν, οι αντιπρόσωποί τους θα κληθούν να παρίστανται στις συνεδριάσεις της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση. Στο πλαίσιο της εν λόγω συμμετοχής, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα βασικά στοιχεία του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσα σχετίζονται με τη διαδικασία επανεγκατάστασης και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επανεγκατεστημένων προσώπων.

– **Χρηματοδοτική στήριξη**

Τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τη δημιουργία του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (AMIF), θα δικαιούνται κατ' αποκοπή ποσό ύψους 10 000 EUR από τον προϋπολογισμό της Ένωσης για καθένα από τα πρόσωπα τα οποία επανεγκαθιστούν, ανεξάρτητα από το αν ακολουθήθηκε συνήθης ή ταχεία διαδικασία. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα εν λόγω κονδύλια μόνο όταν πραγματοποιούν επανεγκατάσταση μέσω του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Για τις επανεγκαταστάσεις που

πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των εθνικών συστημάτων επανεγκατάστασης δεν θα λαμβάνεται χρηματοδοτική στήριξη από τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

– **Αξιολόγηση και επανεξέταση**

Η Επιτροπή υποβάλλει εν ευθέτω χρόνω έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με σκοπό την αναθεώρηση του παρόντος κανονισμού. Η χρονική στιγμή της αναθεώρησης της παρούσας νομοθετικής πρότασης θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με εκείνη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 516/2014 για τη δημιουργία του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, λόγω της στενής σχέσης μεταξύ των δύο πράξεων.

Κατά την αξιολόγηση θα συνεκτιμώνται οι πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη στον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο σχετικά με τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που πράγματι επανεγκαθίστανται σε εβδομαδιαία βάση.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ζ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²³,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²⁴,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της 10ης Οκτωβρίου 2014, αναγνωρίστηκε ότι «[...] λαμβανομένων υπόψη των προσπαθειών των κρατών μελών που θίγονται από τις μεταναστευτικές ροές, το σύνολο των κρατών μελών θα πρέπει να συνεισφέρει στην [επανεγκατάσταση] με δίκαιο και ισορροπημένο τρόπο».²⁵
- (2) Στην ανακοίνωσή της σχετικά με το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Δράσης για τη Μετανάστευση²⁶, της 13ης Μαΐου 2015, η Επιτροπή εξέθεσε την ανάγκη κοινής προσέγγισης για τη χορήγηση προστασίας στα εκτοπισμένα πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας μέσω επανεγκατάστασης.
- (3) Στις 8 Ιουνίου 2015, η Επιτροπή απηύθυνε στα κράτη μέλη σύσταση σχετικά με ένα ευρωπαϊκό σύστημα επανεγκατάστασης²⁷, με βάση μια δίκαιη κλείδα κατανομής. Τη σύσταση ακολούθησαν τα συμπεράσματα των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 20ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την επανεγκατάσταση, μέσω πολυμερών και εθνικών συστημάτων, 22 504 προσώπων τα οποία χρήζουν σαφώς διεθνούς προστασίας²⁸. Οι θέσεις επανεγκατάστασης κατανεμήθηκαν μεταξύ των κρατών μελών και των συνδεδεμένων

²³ ΕΕ C της , σ. .

²⁴ ΕΕ C της , σ. .

²⁵ Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη «Λήψη μέτρων για καλύτερη διαχείριση των μεταναστευτικών ρευμάτων», σύνοδος του Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, 10 Οκτωβρίου 2014.

²⁶ COM(2015) 240 final.

²⁷ C(2015) 3560 final.

²⁸ 11097/15.

με το σύστημα του Δουβλίνου κρατών, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που ορίζονται στο παράρτημα των συμπερασμάτων.

- (4) Στις 15 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή απηύθυνε σύσταση για ένα εθελοντικό ανθρωπιστικό πρόγραμμα εισδοχής από κοινού με την Τουρκία²⁹ προς τα κράτη μέλη και τις συνδεδεμένες χώρες, συνιστώντας τα συμμετέχοντα κράτη να δέχονται τα πρόσωπα που έχουν εκτοπιστεί λόγω της σύγκρουσης στη Συρία και τα οποία χρήζουν διεθνούς προστασίας. Σύμφωνα με τη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016, το εθελοντικό ανθρωπιστικό πρόγραμμα εισδοχής θα ενεργοποιείται όταν τείνουν να σταματήσουν οι παράτυπες διελεύσεις μεταξύ Τουρκίας και ΕΕ ή τουλάχιστον μειωθούν σε σημαντικό βαθμό και με διατηρήσιμο τρόπο. Τα κράτη μέλη θα συνεισφέρουν στο πρόγραμμα αυτό εθελοντικά.
- (5) Σύμφωνα με τη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016, από τις 20 Μαρτίου 2016, κάθε νέος παράτυπος μετανάστης που διέρχεται από την Τουρκία στα ελληνικά νησιά θα επιστρέφεται στην Τουρκία. Για κάθε επιστροφή Σύριου στην Τουρκία από τα ελληνικά νησιά, ένας άλλος Σύριος θα επανεγκαθίσταται από την Τουρκία στην ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια τρωτότητας των Ηνωμένων Εθνών. Τον Μάιο του 2016, τα κράτη μέλη και τα συνδεδεμένα με το σύστημα του Δουβλίνου κράτη και η Τουρκία κατέληξαν σε συμφωνία σχετικά με τις τυποποιημένες επιχειρησιακές διαδικασίες βάσει των οποίων εφαρμόζεται το εν λόγω σύστημα επανεγκατάστασης.
- (6) Στις 6 Απριλίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση για τη μεταρρύθμιση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου και την προώθηση των νόμιμων οδών προς την Ευρώπη³⁰, στην οποία ανήγγειλε ότι θα υπέβαλλε πρόταση για διαρθρωμένο σύστημα επανεγκατάστασης το οποίο θα αποτελέσει το πλαίσιο πολιτικής της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και θα παράσχει μια κοινή προσέγγιση για την ασφαλή και νόμιμη άφιξη στην Ένωση των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας.
- (7) Στις 12 Απριλίου 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα σχετικά με την κατάσταση στη Μεσόγειο και την ανάγκη για μια ολιστική προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά τη μετανάστευση³¹, τονίζοντας την ανάγκη για ένα μόνιμο πρόγραμμα επανεγκατάστασης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα επανεγκατάστασης ουσιαστικού αριθμού προσφύγων, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού αριθμού προσφύγων που αναζητούν προστασία στην Ένωση.
- (8) Με βάση τις υφιστάμενες πρωτοβουλίες, θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα σταθερό και αξιόπιστο ενωσιακό πλαίσιο επανεγκατάστασης για την επανεγκατάσταση των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, το οποίο θα εφαρμοστεί σύμφωνα με ετήσια σχέδια για την επανεγκατάσταση και στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης, τα οποία να ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες δεσμεύσεις των κρατών μελών.
- (9) Ένα τέτοιο πλαίσιο αποτελεί απαραίτητο μέρος μιας καλά διαχειριζόμενης πολιτικής για τη μετανάστευση, ώστε να μειωθούν οι αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών πρακτικών και διαδικασιών επανεγκατάστασης, να διασφαλιστεί η νόμιμη και ασφαλής άφιξη στο έδαφος των κρατών μελών των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, να υποστηριχθεί η μείωση του κινδύνου μεγάλης κλίμακας παράτυπης εισροής υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στο έδαφος των

²⁹ C(2015) 9490.

³⁰ COM(2016) 197 final.

³¹ 2015/2095(INI).

κρατών μελών και, συνεπώς, να μειωθεί η πίεση που ασκούν οι αυθόρμητες αφίξεις στα συστήματα ασύλου των κρατών μελών, να υπάρξει έκφραση αλληλεγγύης προς τις χώρες οι οποίες βρίσκονται σε περιοχές προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, μέσω της παροχής βοήθειας ώστε να μετριαστεί η πίεση που υφίστανται, να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης, μέσω της ενίσχυσης της επιρροής της Ένωσης έναντι των τρίτων χωρών, και να συμβάλει αποτελεσματικά στις παγκόσμιες πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης, μέσω της διατύπωσης ενιαίου λόγου στα διεθνή φόρα και έναντι τρίτων χωρών.

- (10) Προκειμένου να συμβάλουν στη μείωση του κινδύνου μεγάλης κλίμακας παράτυπης εισροής υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στο έδαφος των κρατών μελών, να εκφράσουν αλληλεγγύη προς τις χώρες που βρίσκονται σε περιοχές προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχει εκτοπιστεί μεγάλος αριθμός προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, συμβάλλοντας στον μετριασμό της πίεσης που αυτές υφίστανται και να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης, οι περιοχές ή οι τρίτες χώρες από τις οποίες πρόκειται να πραγματοποιηθεί επανεγκατάσταση θα πρέπει να αποτελέσουν μέρος μιας προσαρμοσμένης δέσμευσης συνεργασίας με τρίτες χώρες για την καλύτερη διαχείριση της μετανάστευσης, όπως προβλέπεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τη θέσπιση νέου πλαισίου εταιρικής σχέσης με τρίτες χώρες βάσει του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Δράσης για τη Μετανάστευση³².
- (11) Προκειμένου να μειωθούν οι αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών πρακτικών και των διαδικασιών επανεγκατάστασης, θα πρέπει, όσον αφορά την επιλογή, να θεσπιστούν κοινές τυποποιημένες διαδικασίες και κοινά κριτήρια επιλεξιμότητας και λόγοι αποκλεισμού, καθώς και κοινό καθεστώς προστασίας το οποίο θα χορηγείται στα επανεγκατεστημένα άτομα.
- (12) Οι κοινές τυποποιημένες διαδικασίες θα πρέπει να βασίζονται στην υφιστάμενη εμπειρία και τα πρότυπα επανεγκατάστασης των κρατών μελών, ιδίως στις τυποποιημένες επιχειρησιακές διαδικασίες βάσει των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα επανεγκατάστασης με την Τουρκία, το οποίο καθορίστηκε στη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016. Το πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση θα πρέπει να επιτρέπει τη χρήση δύο τύπων τυποποιημένων διαδικασιών επανεγκατάστασης.
- (13) Και οι δύο εν λόγω τύποι περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στάδια: ταυτοποίηση, καταγραφή, αξιολόγηση και απόφαση.
- (14) Θα πρέπει να δημιουργηθεί συνήθης διαδικασία για την πλήρη αξιολόγηση των αναγκών διεθνούς προστασίας των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων.
- (15) Θα πρέπει να δημιουργηθεί ταχεία διαδικασία με το ίδιο επίπεδο ελέγχων ασφαλείας, όπως κατά τη συνήθη διαδικασία. Ωστόσο, στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας, η αξιολόγηση των αναγκών διεθνούς προστασίας των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων θα πρέπει να περιορίζεται στην επιλεξιμότητά τους για επικουρική προστασία, χωρίς να αξιολογείται κατά πόσον πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις χορήγησης καθεστώτος πρόσφυγα.
- (16) Η διαδικασία επανεγκατάστασης θα πρέπει να ολοκληρώνεται το συντομότερο δυνατό, ώστε να αποθαρρύνονται τα πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας να χρησιμοποιούν παράτυπους τρόπους εισόδου στην Ευρωπαϊκή Ένωση προς

³²

COM(2016) 377 final.

αναζήτηση προστασίας. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη έχουν επαρκή χρόνο για την πλήρη και επαρκή εξέταση κάθε υπόθεσης. Οι προθεσμίες θα πρέπει να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις των διαφορετικών τύπων αξιολόγησης που προβλέπονται για τη συνήθη και την ταχεία διαδικασία.

- (17) Τυχόν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται για τους σκοπούς της διαδικασίας επανεγκατάστασης θα πρέπει να αποθηκεύονται για μέγιστη περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία της επανεγκατάστασης. Δεδομένου ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες οι οποίοι έχουν ήδη επανεγκατασταθεί από κράτος μέλος ή έχουν αρνηθεί κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών να επανεγκατασταθούν σε κράτος μέλος θα πρέπει να αποκλείονται από την επανεγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, η εν λόγω περίοδος θα πρέπει να θεωρείται η απαιτούμενη περίοδος αποθήκευσης των στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων και των εικόνων προσώπων.
- (18) Η επιλογή της διαδικασίας επανεγκατάστασης θα πρέπει να γίνεται για κάθε ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης. Η ταχεία διαδικασία ενδέχεται να απαιτείται για ανθρωπιστικούς λόγους ή σε περίπτωση επειγουσών αναγκών νομικής ή σωματικής προστασίας.
- (19) Δεν υφίσταται υποκειμενικό δικαίωμα επανεγκατάστασης.
- (20) Προκειμένου να υπάρχει η δυνατότητα συμπλήρωσης των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία που θα εφαρμόζεται στα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης, θα πρέπει να ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να προσαρμόζει τη διαδικασία στις συνθήκες που επικρατούν στην τρίτη χώρα από την οποία πραγματοποιείται η επανεγκατάσταση, όπως να προσδιορίζει τον ρόλο της εν λόγω χώρας στη διαδικασία. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων, σε επίπεδο εμπειρογνομόνων και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση της νομοθεσίας, της 13ης Απριλίου 2016³³. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στο προπαρασκευαστικό στάδιο των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προπαρασκευή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (21) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, θα πρέπει να ανατεθούν στο Συμβούλιο εκτελεστικές αρμοδιότητες για την κατάρτιση του ετησίου σχεδίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, που θα καθορίζει τον μέγιστο συνολικό αριθμό των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν, τις λεπτομέρειες σχετικά με τη συμμετοχή των κρατών μελών στο σχέδιο και τις συνεισφορές τους στον συνολικό αριθμό προσώπων που θα επανεγκατασταθούν, καθώς και τις συνολικές γεωγραφικές προτεραιότητες.
- (22) Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται κατόπιν πρότασης της Επιτροπής σχετικά με τον μέγιστο συνολικό αριθμό των προσώπων που θα επανεγκαθίστανται και τις συνολικές γεωγραφικές προτεραιότητες. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει

³³

EE L123 της 12.05.2016, σ. 1.

την πρότασή της ταυτόχρονα με την πρότασή της για το σχέδιο ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης. Το Συμβούλιο θα πρέπει να επιδιώκει να εγκρίνει την πρόταση εντός δύο μηνών. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις συζητήσεις που διεξάγονται στο πλαίσιο της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση.

- (23) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης, στα οποία να καθορίζεται ο ακριβής αριθμός, επί του συνολικού αριθμού, των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν, καθώς και η συμμετοχή του κράτους μέλους, σύμφωνα με το ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή³⁴. Η διαδικασία εξέτασης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τη δημιουργία στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης, δεδομένου ότι τα εν λόγω συστήματα έχουν σημαντικές επιπτώσεις. Η Επιτροπή θα πρέπει να αποσκοπεί στη δημιουργία στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης το συντομότερο δυνατόν μετά την έγκριση του ετήσιου σχεδίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και, εφόσον είναι αναγκαίο, κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις συζητήσεις που διεξάγονται στο πλαίσιο της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση.
- (24) Σε κάθε στοχευμένο ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης θα πρέπει να καθορίζεται ποιοι τυποποιημένοι διαδικαστικοί κανόνες θα πρέπει να ισχύουν για την εφαρμογή του. Επιπλέον, θα πρέπει να προβλέπονται τοπικές ρυθμίσεις συνεργασίας, όταν και όπως ενδείκνυται για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του.
- (25) Στα επανεγκατεστημένα πρόσωπα θα πρέπει να χορηγείται διεθνής προστασία. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας που περιλαμβάνονται στο κεκτημένο για το άσυλο θα πρέπει να αρχίσουν να ισχύουν από τη στιγμή της άφιξης των επανεγκατεστημένων προσώπων στο έδαφος των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για την αποθάρρυνση της δευτερογενούς μετακίνησης των δικαιούχων διεθνούς προστασίας.
- (26) Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό για τη θέσπιση των κριτηρίων και των μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε ένα από τα κράτη μέλη από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιτύπωση)³⁵, και προκειμένου να αντικατοπτρίζονται πλήρως οι προσπάθειες κάθε κράτους μέλους, ο αριθμός των ατόμων που πράγματι επανεγκαθίστανται σε κράτος μέλος θα πρέπει να προστίθεται στον αριθμό των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, για τους σκοπούς του υπολογισμού του διορθωτικού μηχανισμού κατανομής που προτείνει η Επιτροπή.
- (27) Δεδομένης της εμπειρογνωμοσύνης της UNHCR όσον αφορά τη διευκόλυνση της εφαρμογής των διαφόρων μορφών εισδοχής των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας από τρίτες χώρες, στις οποίες έχουν εκτοπιστεί, σε κράτη μέλη που είναι

³⁴ EE L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

³⁵ COM(2016) 270 final.

πρόθυμα να τα δεχτούν, η UNHCR θα συνεχίσει να συμβάλλει σε σημαντικό βαθμό στις προσπάθειες επανεγκατάστασης που καταβάλλονται βάσει του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Πέραν της UNHCR, και άλλοι διεθνείς παράγοντες, όπως ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ), θα πρέπει να κληθούν να συνδράμουν τα κράτη μέλη στην εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

- (28) [Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] θα πρέπει να συνδράμει τα κράτη μέλη στην εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση σύμφωνα με την εντολή του.
- (29) Θα πρέπει να συσταθεί επιτροπή υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση, ώστε να καταστεί δυνατή η διεξαγωγή ευρέων διαβουλεύσεων με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.
- (30) Οι προσπάθειες επανεγκατάστασης τις οποίες καταβάλλουν τα κράτη μέλη δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υποστηρίζονται από κατάλληλη χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Για να καταστεί δυνατή η ορθή και βιώσιμη λειτουργία των συστημάτων επανεγκατάστασης, είναι απαραίτητη η εφαρμογή τροποποιήσεων στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶.
- (31) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να εφαρμόζουν εθνικά συστήματα επανεγκατάστασης, τα οποία δεν θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων της Ένωσης στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, για παράδειγμα όταν συνεισφέρουν πρόσθετο αριθμό θέσεων επανεγκατάστασης στα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, υπερβαίνοντας τη συνεισφορά τους στον μέγιστο συνολικό αριθμό των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν στο πλαίσιο του ετήσιου σχεδίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.
- (32) Θα πρέπει να διασφαλίζεται η συμπληρωματικότητα με τις εν εξελίξει πρωτοβουλίες εισδοχής για λόγους επανεγκατάστασης και ανθρωπιστικούς λόγους στο πλαίσιο της Ένωσης.
- (33) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο συνεπή προς τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα του παιδιού, το δικαίωμα στον σεβασμό της οικογενειακής ζωής και τη γενική αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης.
- (34) Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρχές των κρατών μελών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη

³⁶

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τη δημιουργία του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, την τροποποίηση της απόφασης 2008/381/ΕΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αριθ. 573/2007/ΕΚ και αριθ. 575/2007/ΕΚ και της απόφασης 2007/435/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 150 της 20.05.2014, σ. 168).

κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/EK της Επιτροπής (γενικός κανονισμός για την προστασία των δεδομένων).

- (35) Τυχόν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον [Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷, καθώς και με τον [κανονισμό (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο)³⁸] και θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα προς τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας.
- (36) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να αναθεωρηθεί συγχρόνως με την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 516/2014 για τη δημιουργία του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης.
- (37) [Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα εν λόγω κράτη μέλη έχουν γνωστοποιήσει την επιθυμία τους να συμμετάσχουν στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.]

H

- (37) [Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, τα εν λόγω κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύονται από αυτόν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή του.]

H

- (37) [Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.]
- (37α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ιρλανδία γνωστοποίησε (, με επιστολή της ...,) την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.]

³⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

³⁸ ΕΕ L [...] της [...], σ. [...].

- (37) [Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε (, με επιστολή της ...) την επιθυμία του να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (37α) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.]
- (38) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1
Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στο έδαφος των κρατών μελών με σκοπό τη χορήγηση σε αυτούς διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 2
Επανεγκατάσταση

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «επανεγκατάσταση» νοείται η εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας από τρίτη χώρα, προς την οποία ή εντός της οποίας έχουν εκτοπιστεί, στο έδαφος των κρατών μελών με σκοπό τη χορήγηση σε αυτούς διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 3
Πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση

Θεσπίζεται πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

Βάσει του εν λόγω πλαισίου, θεσπίζονται κανόνες σχετικά με την επανεγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στο έδαφος των κρατών μελών.

Το πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση:

- α) προβλέπει τη νόμιμη και ασφαλή άφιξη των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας στο έδαφος των κρατών μελών·
- β) συμβάλλει στον μετριασμό του κινδύνου μεγάλης κλίμακας παράτυπης εισροής υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας στο έδαφος των κρατών μελών·

- γ) συμβάλλει στις διεθνείς πρωτοβουλίες επανεγκατάστασης.

Άρθρο 4

Περιοχές ή τρίτες χώρες από τις οποίες πρόκειται να υπάρξει επανεγκατάσταση

Για τον προσδιορισμό των περιοχών ή των τρίτων χωρών από τις οποίες πραγματοποιείται επανεγκατάσταση βάσει του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, σύμφωνα με τις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8, λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α) ο αριθμός των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας τα οποία έχουν εκτοπιστεί προς τρίτη χώρα ή εντός αυτής και κάθε περαιτέρω προώθηση των εν λόγω προσώπων στο έδαφος των κρατών μελών·
- β) η συμπληρωματικότητα με τη χρηματοδοτική και τεχνική βοήθεια που παρέχεται σε τρίτες χώρες προς τις οποίες ή εντός των οποίων έχουν εκτοπιστεί πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας·
- γ) οι συνολικές σχέσεις της Ένωσης με την τρίτη χώρα ή χώρες από τις οποίες πραγματοποιείται επανεγκατάσταση, και με τρίτες χώρες γενικά·
- δ) η αποτελεσματική συνεργασία τρίτης χώρας με την Ένωση στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου, που περιλαμβάνει:
 - i) μείωση του αριθμού των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων οι οποίοι διέρχονται παράτυπα από τα σύνορα στο έδαφος των κρατών μελών προερχόμενοι από την εν λόγω τρίτη χώρα·
 - ii) δημιουργία των προϋποθέσεων για τη χρήση των εννοιών της πρώτης χώρας ασύλου και της ασφαλούς τρίτης χώρας για την επιστροφή των αιτούντων άσυλο, οι οποίοι έχουν διέλθει τα σύνορα παράτυπα προς το έδαφος των κρατών μελών και οι οποίοι προέρχονται ή έχουν σχέση με την οικεία τρίτη χώρα·
 - iii) αύξηση της ικανότητας υποδοχής και προστασίας προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας τα οποία διαμένουν στην εν λόγω χώρα, μεταξύ άλλων και μέσω της ανάπτυξης αποτελεσματικού συστήματος ασύλου· ή
 - iv) αύξηση του ποσοστού επανεισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων οι οποίοι διαμένουν παράτυπα στο έδαφος των κρατών μελών, π.χ. μέσω της σύναψης και αποτελεσματικής εφαρμογής συμφωνιών επανεισδοχής·
- ε) το μέγεθος και το περιεχόμενο των δεσμεύσεων για την επανεγκατάσταση που αναλαμβάνονται από τρίτες χώρες.

Άρθρο 5

Κριτήρια επιλεξιμότητας

Επιλέξιμοι για τα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης, που καθιερώνονται σύμφωνα με το άρθρο 8, είναι οι ακόλουθοι υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδων:

- α) i) υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι, λόγω βάσιμου φόβου δίωξης για λόγους φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, πολιτικών φρονημάτων ή συμμετοχής σε μια ορισμένη κοινωνική ομάδα, βρίσκονται εκτός της χώρας ιθαγένειάς τους ή του τμήματος της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους και δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, είναι απρόθυμοι να επωφεληθούν από την προστασία που τους παρέχει η εν λόγω χώρα, ή απάτριδες οι οποίοι, ευρισκόμενοι εκτός της χώρας ή του τμήματος της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους, για τους ίδιους

λόγους που αναφέρθηκαν ανωτέρω, δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, είναι απρόθυμοι να επιστρέψουν ή να διαμείνουν στην εν λόγω χώρα/τμήμα της χώρας, ή, άλλως,

ii) υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι βρίσκονται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς τους ή του τμήματος της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους, ή απάτριδες οι οποίοι βρίσκονται εκτός της χώρας/τμήματος της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους, οι οποίοι θεωρείται ευλόγως ότι, εάν επέστρεφαν ή διέμεναν στη χώρα καταγωγής τους ή της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους, θα αντιμετώπιζαν πραγματικό κίνδυνο να υποστούν σοβαρή βλάβη, και οι οποίοι δεν είναι σε θέση, ή, λόγω του φόβου αυτού, είναι απρόθυμοι να επωφεληθούν από την προστασία που τους παρέχει η εν λόγω χώρα·

β) υπήκοοι τρίτων χωρών και απάτριδες οι οποίοι εμπίπτουν σε μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες κατηγορίες:

i) ευάλωτα πρόσωπα:

- γυναίκες και κορίτσια που κινδυνεύουν,
- παιδιά και έφηβοι που κινδυνεύουν, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων παιδιών,
- επιζώντες βίας και/ή βασανιστηρίων, μεταξύ άλλων με κριτήριο το φύλο,
- πρόσωπα που έχουν ανάγκη από νομική και/ή σωματική προστασία,
- πρόσωπα με ιατρικές ανάγκες ή αναπηρίες, ή
- άτομα με κοινωνικοοικονομική τρωτότητα,

ii) μέλη της οικογένειας υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων ή πολιτών της Ένωσης οι οποίοι διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος:

- ο/η σύζυγος ή ο εκτός γάμου συμβιών με τον αιτούντα στο πλαίσιο σταθερής σχέσης, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο συγκρίσιμο προς τα έγγαμα, δυνάμει της περί υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων νομοθεσίας του,
- τα ανήλικα τέκνα των ζευγών της πρώτης περίπτωσης ή των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων οι οποίοι θα επανεγκατασταθούν, υπό την προϋπόθεση ότι είναι ανύπανδρα και οικονομικώς εξαρτημένα, χωρίς να έχει σημασία αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,
- ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για το ανύπανδρο ανήλικο που θα επανεγκατασταθεί, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο ενήλικος,
- ο αδελφός/ή τα αδέλφια των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων οι οποίοι θα επανεγκατασταθούν,
- οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες, οι οποίοι θα επανεγκατασταθούν και οι οποίοι εξαρτώνται από τη βοήθεια του τέκνου ή του γονέα τους λόγω εγκυμοσύνης, πρόσφατου τοκετού, σοβαρής ασθένειας, σοβαρής αναπηρίας ή μεγάλης ηλικίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικογενειακοί δεσμοί υπήρχαν στη χώρα καταγωγής, ότι το τέκνο ή ο γονέας είναι σε θέση να φροντίζει το

εξαρτώμενο πρόσωπο και ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς·

- γ) οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες οι οποίοι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1Δ της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 σχετικά με την παροχή προστασίας ή συνδρομής από όργανα ή οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών, εκτός της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες («UNHCR»).
- δ) υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες τους οποίους οι αρμόδιες αρχές της χώρας στην οποία ευρίσκονται ή στην οποία έχουν μετοικήσει δεν έχουν αναγνωρίσει ως έχοντες τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την κατοχή της ιθαγένειας της εν λόγω χώρας, ή δικαιώματα και υποχρεώσεις αντίστοιχα προς αυτά.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διατήρηση της οικογενειακής ενότητας μεταξύ των προσώπων που αναφέρονται στο στοιχείο β) σημείο ii).

Άρθρο 6 **Λόγοι αποκλεισμού**

1. Οι ακόλουθοι υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες αποκλείονται από τα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης που καθιερώνονται σύμφωνα με το άρθρο 8:
 - α) τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι:
 - i) έχουν διαπράξει έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στις διεθνείς συμβάσεις που έχουν καταρτιστεί με σκοπό τη θέσπιση διατάξεων σχετικών με τα εγκλήματα αυτά·
 - ii) έχουν διαπράξει σοβαρό έγκλημα·
 - iii) είναι ένοχα πράξεων που αντιβαίνουν προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών όπως ορίζονται στο προοίμιο και στα άρθρα 1 και 2 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·
 - β) τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι συνιστούν κίνδυνο για την κοινότητα, τη δημόσια τάξη, την ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις του κράτους μέλους που εξετάζει τον φάκελο επανεγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία δεύτερο κράτος μέλος έχει ζητήσει από το κράτος μέλος που εξετάζει τον φάκελο επανεγκατάστασης να διαβουλευτεί μαζί του κατά την εξέταση του φακέλου, σχετικά με συγκεκριμένους υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες ή συγκεκριμένες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων, και έχει αντιρρήσεις για την επανεγκατάστασή τους για τους λόγους αυτούς·
 - γ) τα πρόσωπα που έχουν καταχωριστεί στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν ή σε εθνική βάση δεδομένων κράτους μέλους με σκοπό την απαγόρευση εισόδου·
 - δ) τα πρόσωπα που έχουν διαμείνει παράτυπα, εισέλθει παράτυπα ή έχουν επιχειρήσει να εισέλθουν παράτυπα στο έδαφος των κρατών μελών, κατά τα τελευταία πέντε έτη πριν από την επανεγκατάσταση·
 - ε) τα πρόσωπα που έχουν ήδη επανεγκατασταθεί από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, των συμπερασμάτων των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο

πλαίσιο του Συμβουλίου 11097/15, της 20ής Ιουλίου 2015, της δήλωσης ΕΕ-Τουρκίας, της 18ης Μαρτίου 2016, της σύστασης της Επιτροπής C(2015) 9490, της 15ης Δεκεμβρίου 2015, ή εθνικού συστήματος επανεγκατάστασης· και

στ) τα πρόσωπα τα οποία, κατά τα τελευταία πέντε έτη πριν από την επανεγκατάσταση, έχουν αρνηθεί να επανεγκατασταθούν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

Το στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου έχει εφαρμογή στα πρόσωπα που είναι ηθικοί αυτουργοί ή συμμετέχουν άλλως στη διάπραξη των εγκλημάτων ή πράξεων που αναφέρονται στο εν λόγω στοιχείο.

2. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες μπορούν να αποκλείονται από τα στοχευμένα συστήματα επανεγκατάστασης που καθιερώνονται σύμφωνα με το άρθρο 8, όταν έχει εφαρμογή, εκ πρώτης όψεως, ένας από τους λόγους αποκλεισμού που αναφέρονται στα στοιχεία α) ή β) της παραγράφου 1.

Άρθρο 7

Ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση

1. Βάσει προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο εγκρίνει ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση, κατά το έτος που προηγείται εκείνου στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί.
2. Το ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση περιλαμβάνει:
 - α) τον μέγιστο συνολικό αριθμό των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν·
 - β) λεπτομέρειες σχετικά με τη συμμετοχή των κρατών μελών στο ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και τις συνεισφορές τους στον συνολικό αριθμό των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν·
 - γ) τις συνολικές γεωγραφικές προτεραιότητες.

Άρθρο 8

Στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης, που συνάδουν με το ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση το οποίο εγκρίνεται σύμφωνα με το άρθρο 7. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.
2. Ένα στοχευμένο σύστημα της Ένωσης για την επανεγκατάσταση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής:
 - α) λεπτομερή αιτιολόγηση του στοχευμένου συστήματος της Ένωσης για την επανεγκατάσταση·
 - β) τον ακριβή αριθμό των προσώπων που θα επανεγκατασταθούν από τον μέγιστο συνολικό αριθμό, όπως ορίζεται στο ετήσιο σχέδιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση και προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α), και τις λεπτομέρειες σχετικά με τη συμμετοχή των κρατών μελών στο στοχευμένο ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης·

- γ) τον καθορισμό των περιοχών ή των τρίτων χωρών από τις οποίες πρόκειται να πραγματοποιηθεί επανεγκατάσταση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4·
- δ) εφόσον είναι απαραίτητο, τις τοπικές ρυθμίσεις συντονισμού και πρακτικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών που υποστηρίζονται από τον [Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο], σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3, και με τρίτες χώρες, την UNHCR ή άλλους εταίρους·
- ε) περιγραφή της συγκεκριμένης ομάδας ή των ομάδων υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων τους οποίους αφορά το στοχευμένο ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης·
- στ) το κατά πόσον εφαρμόζεται η συνήθης διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10 ή η ταχεία διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11, προσδιορίζοντας, όπου κρίνεται αναγκαίο, με ποιον τρόπο θα διεξάγεται η ταυτοποίηση και η αξιολόγηση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων, καθώς και το χρονοδιάγραμμα για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την επανεγκατάσταση·
- ζ) την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής και τη διάρκεια του στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης.

Άρθρο 9 **Συγκατάθεση**

Οι διαδικασίες επανεγκατάστασης που ορίζονται στα άρθρα 10 και 11 εφαρμόζονται στους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες οι οποίοι έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους να επανεγκατασταθούν και δεν την έχουν αποσύρει εν συνεχεία, ούτε έχουν αρνηθεί να επανεγκατασταθούν σε συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 10 **Συνήθης διαδικασία**

1. Κατά την εφαρμογή στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης, τα κράτη μέλη ταυτοποιούν τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες και αξιολογούν κατά πόσον οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προτιμούν, μεταξύ άλλων, υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες:

- α) με οικογενειακούς δεσμούς με υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες ή πολίτες της Ένωσης οι οποίοι διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος·
- β) με κοινωνικούς ή πολιτισμικούς δεσμούς, ή άλλα χαρακτηριστικά που μπορούν να διευκολύνουν την ένταξη στο συμμετέχον κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υφίσταται διακριτική μεταχείριση για οποιονδήποτε λόγο, όπως λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, με την επιφύλαξη της διαφορετικής μεταχείρισης η οποία είναι αναγκαία για την αξιολόγηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο·
- γ) με ιδιαίτερες ανάγκες προστασίας ή τρωτά σημεία.

2. Μετά την ταυτοποίηση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων, τα κράτη μέλη καταγράφουν τα ακόλουθα στοιχεία για τα πρόσωπα για τα οποία προτίθενται να διενεργήσουν τη διαδικασία επανεγκατάστασης:
- α) το όνομα, την ημερομηνία γέννησης, το φύλο, την ιθαγένεια και άλλα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα·
 - β) τα δακτυλικά αποτυπώματα όλων των δακτύλων και μια εικόνα προσώπου κάθε υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδος ηλικίας τουλάχιστον έξι ετών·
 - γ) τον τύπο και τον αριθμό τυχόν ταυτότητας ή ταξιδιωτικού εγγράφου του υπηκόου τρίτης χώρας· και
 - δ) την ημερομηνία της καταγραφής, τον τόπο πραγματοποίησης της καταγραφής και την αρχή η οποία πραγματοποιεί την καταγραφή.

Κατά τον χρόνο της καταγραφής, μπορούν να συλλέγονται και πρόσθετα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των παραγράφων 3 και 4.

3. Τα κράτη μέλη αξιολογούν κατά πόσον οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας που ορίζονται στο άρθρο 5 και κατά πόσον αποκλείονται ή όχι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη διενεργούν την εν λόγω αξιολόγηση με βάση αποδεικτικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, πληροφοριών από την UNHCR σχετικά με το κατά πόσον οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες, ή βάσει προσωπικής συνέντευξης ή συνδυασμού των δύο.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν απόφαση σχετικά με την επανεγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων με βάση την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο εντός οκτώ μηνών από την καταγραφή τους. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την εν λόγω προθεσμία των οκτώ μηνών κατά τέσσερις μήνες το πολύ, σε περιπτώσεις που ανακύπτουν περίπλοκα πραγματικά ή νομικά ζητήματα.

5. Τα κράτη μέλη αποθηκεύουν τα δεδομένα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 4 για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία της επανεγκατάστασης.

Μετά το πέρας της εν λόγω περιόδου, τα κράτη μέλη διαγράφουν τα δεδομένα. Τα κράτη μέλη διαγράφουν τα δεδομένα που αφορούν πρόσωπο το οποίο έχει αποκτήσει την ιθαγένεια οιαδήποτε κράτους μέλους πριν από το πέρας της εν λόγω προθεσμίας, μόλις το κράτος μέλος διαπιστώσει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει αποκτήσει την εν λόγω ιθαγένεια.

6. Όταν λαμβάνεται αρνητική απόφαση, δεν πραγματοποιείται επανεγκατάσταση του οικείου προσώπου.

7. Όταν λαμβάνεται θετική απόφαση, το κράτος μέλος:

- α) χορηγεί καθεστώς πρόσφυγα, όταν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις για χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα, ή επικουρικής προστασίας, όταν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις είναι επιλέξιμος για επικουρική προστασία. Το κράτος μέλος γνωστοποιεί την εν λόγω απόφαση στον ενδιαφερόμενο υπήκοο τρίτης χώρας ή στον απάτριδα. Η απόφαση χορήγησης καθεστώτος πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας έχει το ίδιο αποτέλεσμα με την απόφαση για τη

χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας που αναφέρεται στα άρθρα 13 και 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX [κανονισμός για τις ελάχιστες απαιτήσεις], εφόσον το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους·

- β) προσφέρεται να προβεί στις απαραίτητες για την πραγματοποίηση ταξιδιού ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων των ιατρικών εξετάσεων ως προς τη δυνατότητα πραγματοποίησης ταξιδιού, και παρέχει δωρεάν μεταφορά στο έδαφός του, συμπεριλαμβανομένης, εφόσον είναι αναγκαίο, της απλούστευσης των διαδικασιών εξόδου στην τρίτη χώρα από την οποία έχει γίνει δεκτός ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις·
 - γ) προσφέρει στους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες τη δυνατότητα συμμετοχής σε πρόγραμμα προσανατολισμού πριν από την αναχώρηση, στο οποίο μπορεί να περιλαμβάνεται η παροχή πληροφοριών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, μαθήματα εκμάθησης γλώσσας και πληροφορίες σχετικά με τα κοινωνικά, πολιτισμικά και πολιτικά χαρακτηριστικά του κράτους μέλους.
8. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της συνήθους διαδικασίας και πριν από την ταυτοποίηση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων, τα κράτη μέλη δύνανται να ζητούν από την UNHCR, ή, ανάλογα με την περίπτωση, από τον [Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] ή από σχετικούς διεθνείς οργανισμούς να παραπέμπουν σε αυτά τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες σε σχέση με τους οποίους οι εν λόγω οντότητες έχουν αξιολογήσει πλήρως:
- α) κατά πόσον εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης· και
 - β) κατά πόσον εμπίπτουν σε μία από τις κατηγορίες τρωτότητας που ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχείο β) σημείο i).

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ζητούν από την UNHCR να αξιολογεί πλήρως κατά πόσον οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες, οι οποίοι έχουν παραπεμφθεί σε αυτά από την UNHCR, πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ζητούν, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια που ορίζονται στα στοιχεία α) έως γ) της παραγράφου 1.

9. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 για τη συμπλήρωση των στοιχείων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 4, προκειμένου να προσαρμόζει τη διαδικασία επανεγκατάστασης στις συνθήκες που επικρατούν στην τρίτη χώρα από την οποία πραγματοποιείται η επανεγκατάσταση, όταν είναι αναγκαίο.

Άρθρο 11 **Ταχεία διαδικασία**

Σε περίπτωση που η εκτελεστική πράξη της Επιτροπής για την καθιέρωση στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης προβλέπει την εφαρμογή ταχείας διαδικασίας, και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10, τα κράτη μέλη:

- (1) δεν αξιολογούν κατά πόσον οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες πληρούν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο α) σημείο i)·

- (2) δεν ζητούν από την UNHCR να αξιολογήσει κατά πόσον οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951·
- (3) λαμβάνουν απόφαση σχετικά με την επανεγκατάσταση, το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την καταγραφή υπηκόου τρίτης χώρας που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2· τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την εν λόγω προθεσμία των τεσσάρων μηνών κατά δύο μήνες το πολύ, σε περιπτώσεις που ανακύπτουν περίπλοκα πραγματικά ή νομικά ζητήματα·
- (4) χορηγούν στους ενδιαφερόμενους υπηκόους τρίτης χώρας ή τους απάτριδες καθεστώς επικουρικής προστασίας.

Το καθεστώς επικουρικής προστασίας που χορηγείται βάσει του σημείου 4 θεωρείται ότι παύει να ισχύει σε περίπτωση οριστικής απόφασης επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας που έχει υποβληθεί από τον δικαιούχο του εν λόγω καθεστώτος.

Άρθρο 12

Επιχειρησιακή συνεργασία

1. Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης, τα κράτη μέλη ορίζουν εθνικά σημεία επαφής και μπορούν να αποφασίζουν να διορίζουν αξιωματικούς συνδέσμους σε τρίτες χώρες.
2. [Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] μπορεί να στηρίζει τα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων συντονίζοντας τη μεταξύ τους τεχνική συνεργασία, επικουρώντας τα στην εφαρμογή των στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης και διευκολύνοντας την κοινή χρήση των υποδομών σύμφωνα με τον [κανονισμό (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός για τον Οργανισμό της ΕΕ για το Άσυλο)³⁹].
3. Για την εφαρμογή των στοχευμένων ενωσιακών συστημάτων επανεγκατάστασης, και ιδίως για την πραγματοποίηση προγραμμάτων προσανατολισμού πριν από την αναχώρηση, ιατρικών εξετάσεων ως προς τη δυνατότητα πραγματοποίησης ταξιδιού, ταξιδιωτικών και άλλων πρακτικών ρυθμίσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να επικουρούνται από εταίρους, σύμφωνα με τις τοπικές ρυθμίσεις συντονισμού και πρακτικής συνεργασίας για τα στοχευμένα ενωσιακά συστήματα επανεγκατάστασης που καθιερώνονται βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

Άρθρο 13

Επιτροπή υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση

1. Συστήνεται επιτροπή υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση, απαρτιζόμενη από εκπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, της Ύπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και των κρατών μελών. Είναι δυνατόν να κληθούν και [ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο,] η UNHCR και ο ΔΟΜ. Οι αντιπρόσωποι της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν, της Νορβηγίας και της Ελβετίας καλούνται να

³⁹ EE L [...] της [...], σ. [...].

παρίστανται στις συνεδριάσεις της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση, εφόσον έχουν δηλώσει την πρόθεσή τους να συμμετέχουν στην υλοποίηση του ετήσιου σχεδίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

2. Η επιτροπή υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση προεδρεύεται από την Επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή συνέρχεται όποτε κρίνεται αναγκαίο, κατόπιν προσκλήσεως της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, και συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά ετησίως.
3. Η Επιτροπή ζητά τη γνώμη της επιτροπής υψηλού επιπέδου για την επανεγκατάσταση σχετικά με θέματα που σχετίζονται με την εφαρμογή του πλαισίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση.

Άρθρο 14

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 9 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 9 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες οι οποίοι ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση της νομοθεσίας, της 13ης Απριλίου 2016⁴⁰.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 9 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

⁴⁰

EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

Άρθρο 15
Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όποτε γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 16
Σύνδεση με την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, τη Νορβηγία και την Ελβετία

Η Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, η Νορβηγία και η Ελβετία καλούνται να συμμετέχουν στην υλοποίηση του ετήσιου σχεδίου της Ένωσης για την επανεγκατάσταση. Στο πλαίσιο της εν λόγω συμμετοχής, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα βασικά στοιχεία του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσα σχετίζονται με τη διαδικασία επανεγκατάστασης και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επανεγκατεστημένων προσώπων.

Άρθρο 17
Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 516/2014

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 516/2014 τροποποιείται ως εξής:

- (1) στο άρθρο 1 παράγραφος 2, το στοιχείο δ) απαλείφεται.
- (2) το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:
 - α) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) «επανεγκατάσταση»: η εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων που χρήζουν διεθνούς προστασίας από τρίτη χώρα, προς την οποία ή εντός της οποίας έχουν εκτοπιστεί, στο έδαφος ενός εκ των κρατών μελών, με σκοπό τη χορήγηση διεθνούς προστασίας σε αυτούς»·
 - β) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα στοιχεία αα) και αβ):

«αα) «πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση»: το πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση που θεσπίστηκε σύμφωνα με [τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός πλαισίου για την επανεγκατάσταση)]·

αβ) «στοχευμένο ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης»: το στοχευμένο ενωσιακό σύστημα επανεγκατάστασης που θεσπίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός πλαισίου για την επανεγκατάσταση)]»·
- (3) το άρθρο 17 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Πόροι για το πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση

 1. Πέραν της μετεγκατάστασης που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη λαμβάνουν, για κάθε πρόσωπο που επανεγκαθίσταται στο πλαίσιο στοχευμένου ενωσιακού συστήματος επανεγκατάστασης κατ' αποκοπή ποσό ύψους 10 000 EUR.
 2. Το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατανέμεται στα κράτη μέλη βάσει των επιμέρους αποφάσεων χρηματοδότησης που εγκρίνουν το αναθεωρημένο εθνικό

τους πρόγραμμα, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 514/2014.

3. Κάθε κράτος μέλος στο οποίο έχει κατανεμηθεί το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αναφέρει στους ετήσιους λογαριασμούς που προβλέπονται στο άρθρο 39 τον αριθμό των προσώπων που είναι επιλέξιμα για το ποσό. Μεταβιβάσεις του εν λόγω ποσού σε άλλες δράσεις στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος δεν είναι δυνατές, εκτός εάν έχουν εγκριθεί ρητά από την Επιτροπή, μέσω αναθεώρησης του εθνικού προγράμματος.
4. Τα κράτη μέλη διατηρούν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την ορθή ταυτοποίηση των επανεγκατεστημένων προσώπων και τον προσδιορισμό της ημερομηνίας επανεγκατάστασής τους.
5. Κατανομές που πραγματοποιήθηκαν πριν από την [ημερομηνία έναρξης ισχύος του [κανονισμού (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός για το πλαίσιο επανεγκατάστασης)], δεν επηρεάζονται».
- (4) ο όρος «πρόγραμμα επανεγκατάστασης της Ένωσης» αντικαθίσταται από τον όρο «πλαίσιο της Ένωσης για την επανεγκατάσταση».
- (5) το παράρτημα ΙΙΙ απαλείφεται.

Άρθρο 18

Αξιολόγηση και επανεξέταση

1. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως την 31η Δεκεμβρίου 2018, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή και [στον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση της έκθεσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1, πέραν των πληροφοριών που παρέχονται στον [Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο] σχετικά με τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών και των απάτριδων οι οποίοι πράγματι επανεγκαθίστανται σε εβδομαδιαία βάση όπως προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 [κανονισμός (ΕΕ) αριθ. XXX/XXX (κανονισμός του Δουβλίνου)].
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, με βάση την πρόταση της Επιτροπής, λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, επανεξετάζουν τον παρόντα κανονισμό έως τις 30 Ιουνίου 2020.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την [...] ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

*Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος*

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*